

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

HEDEF İKTİDAR OLMALI!

- Sonuç
Alana
Dek
- Ulusların
Kendi
Kaderini
Tayin Hakkı
- Yunanistan'da
İkinci
Seçimlere
Doğru
- Yazı
İşleri
Müdürümüz
Cezaevinde
- Bu İş
Yerinde
Grev Var
- Deniz
Gezmiş
Parkı'nda
Emeğe
Ezgi İle

**EMEKÇİLER..!
SALDIRILARA KARŞI
İKTİDAR İÇİN SAVAŞALIM
MÜCADELE BİR LİĞ**

SONUÇ ALANA DEK

Proletaryayla kapitalistler arasındaki çatışma, sınıfların varlığına bağlı olarak kaçınılmazdır. Bu çatışma, karşıt sınıfların arasındaki bir “sosyal sözleşme”yle sınıflar arasında sağlanması düşünülen bir “denge”yle önlenemez. Sınıf savaşımı, taraflardan birinin kesin zaferine dek sürer.

Kaçınılmaz çatışma, Latin Amerika’da 89 sonrası, gerilla hareketleriyle, egemen güçler arasında yapılan “barış” a karşın devam etti. Sınıf çatışması, sokak savaşlarına ve ayaklanmalarına dönüştü.

90 sonrası, sosyalist ülkelerde gerçekleşen karşı-devrimlere ve bunun yarattığı ortama rağmen, Latin Amerika’da ve dünyanın başka bölgelerinde sınıf savaşımı keskinleşerek sürdü. Uluslararası burjuvazinin tüm baskıları ve beklentileri boşa çıktı. Ezilen ve sömürülen kitlelerle, sömürücü sınıf arasındaki tarihsel olarak kaçınılmaz olan çatışmalar Ortadoğu’da devrime yol açarken, Avrupa ve Amerika’da ise isyan ve ayaklanmalarla derinleşiyor.

Bizde de 89 sonrası, burjuvaziyle çetli sol çevreler arasında belirli bir anlaşmaya dayanmayan bir uzlaşma sağlandı. Yılların “illegal” partileri küçük burjuva devrimci örgütler “yasallık” kazandı. Ancak sınıflar mücadelesi, bu durumdan olumsuz olarak etkilenmediği gibi bu yıllarda en yüksek düzeyine çıktı.

Şu gerçeğin altını çizmek gerekir: Sınıflar savaşımı her zaman yükselmez, her zaman kabarmaz; bazen geriler ya da zayıflar fakat bu durum sınıflar çatışmasının tarihsel kaçınılmazlığını ortadan kaldırmaz. Sınıf çatışması bu ya da şu etkene bağlı olarak çok ya da az düzeyde düşüş gösterse de, temelindeki sınıf karşıtlığına ve bu karşıtlığın gelişimine bağlı olarak yeniden şiddetlenir.

Sınıf çatışması egemen sınıfın halkların mücadelesinin baskısıyla vermek zorunda kaldığı ödünlere de sona ermez; ödünlere sınıf mücadelesinin devrim doğrultusunda ilerlemesinin yan sonuçları olduğu gibi ne kalıcıdır ne de emekçi kitlelerin temel sorunlarını çözebilir. Ege-

men güçler ya güçler dengesi kendi lehlerine değişir değişmez ya da başka önlemlerle verilen ödünlere etkisiz duruma getirirler.

Sosyal reformistlerin peşinde koştuğu modası geçmiş burjuva “demokratik düzen” in uygulandığı ülkelerde sınıf savaşımı zayıflamamış tersine güçlenerek, keskinleşerek zorunlu sonuçlarına doğru ilerlemiştir. Sınıfları yaratan ekonomik koşullar var oldukça bu temele bağlı olarak sınıflar ve sınıf savaşları da olacaktır.

Emekçi sınıflara süslenerek önerilen “demokratik düzen” örneğin sanıldığı gibi militarizme karşı mücadelenin bir zemini değildir ve olmamıştır. Militarizm sermayenin, büyük mülkiyetin varlığına bağlıdır ve ancak büyük kapitalist mülkiyet toplumsal mülkiyete dönüştürüldüğünde ortadan kalkar. Maddi, ekonomik temeli ortadan kalktığı zaman, savaşlar da sona erer.

İşçi sınıfı, emekçi kitleler tarafından devrimmediği sürece, burjuvazi egemenliğini her politik biçim altında sürdürür. Egemenliğine, gücüne dayanarak politik sürece sürekli müdahale eder.

Ücretli-emekle sermaye arasındaki mücadelenin ve mücadele tarihinin ve emekçi sınıfın devrimci mücadele deneyimleri bize göstermiştir ki, işçi sınıfı ortaya çıkan geçici lehte durumlara güvenerek savaşımını gevşetip zayıflatmamalı. Kesin zaferine dek mücadelesini devam ettirmelidir.

Devrimin zaferi, bir dizi çarpışma, isyan ve ayaklanma gerektirir. Bugüne dek gerçekleşen olaylar ve mücadeleler bize henüz devrimi vermez fakat hepsi devrimi oluşturur ve olgunlaştırır. Devrimin başarıya ulaşması belirleyici savaşımına bağlıdır. Her sınıf bilinçli işçi bu bilinçle davranmalıdır. Toplumun dönüşümü gibi köklü bir devrimin ısrarlı, girişken ve cesur olmayı gerektirdiği açıktır.

Küçük burjuva sosyalist hareketler, devrim için kitleleri isteklendireceklerine, devrim mücadelesinde karşımıza çıkacak zorluklarla, yığınların gözünü korkutmayla çalışıyorlar. Sadece bu topraklarda de-

ğil, her ülkede böyle davranırlar. Eğer onların düşüncesiyle hareket edilseydi, yirminci yüzyılın toplumsal devrimlerinin hiçbiri gerçekleşmezdi. Bu devrimler, proleterlerin ve proleter komünistlerin devrimci ateşliliği, yürekliliği ve girişkenliğiyle zafere ulaştı. Burada da aynı devrimci çizgi izlenmeli: Devrimci işçiler, devrimci kitleler ve devrimci öncüler; reformist ve oportünist gruplar, devrime ve devrimle birlikte karşımıza çıkacak zorlukları öne sürerek karşımıza çıktıklarında söyleyeceğimiz şu olacaktır: Başlayalım, görelim. Proletarya karşısına çıkacak güçlükleri yenmeyi ve aşmayı göze alamazsa, hiçbir zaman kendi kurtuluşunu gerçekleştiremez.

Sınıflar ilişkisi öyle bir dönemece vardı ki, karşıt güçler bugünkü durumlarını uzun süre koruyamazlar. Sınıflar ilişkisi, güç ilişkisi, zorunlu olarak değişecektir. Çünkü burjuvazi, bugünkü sınıf ilişkilerinin nesnelliliği çerçevesinde gerçek anlamda egemen değildir ve bu durum sürdüğünde de egemen olamayacaktır. Bu yüzden var olan durumu değiştirmek, kendi egemenliğini engelsiz uygulamak, yani kitlelere tamamen boyun eğdirmek ve boyunduruk altında tutmak için saldırılarını en üst düzeye çıkarmaktan çekinmeyecektir. Emekçi kitleler de, devrim olmadan, iktidara gelmeden temel isteklerini, hedeflerini hiçbir zaman gerçekleştiremeyecekleri bilinciyle mücadeleyi daha ileri noktaya taşımak için çabalarını yoğunlaştırıyorlar. Taraflardan hiçbiri bulunduğu yerde durmaz. Ya biri ya diğeri karşısındakinin üstüne yürüyecektir. Bu açıdan, emekçi ve sömürülen kitleler kendi hareketlerinin durumunu korumak yerine daha ileriye gitmek zorundadırlar.

Oysa küçük burjuva uzlaşmacı gruplar tam bir yönelsizlik ve hedefsizlik içindeler. Bu nedenle olayların günlük akışı tarafından sürükleniyorlar. Devrimci bir yönelim ve hedef olmadan mücadelede etkin olunamaz ve istenilen sonuçlar alınmaz. İleri, açık, kesin bir hedefin yoksa nedenli büyük bir halk gücüne sahip olursan ol, yine etkin bir duruma gelemezsin.

Başyazı

Güncel, ileri, somut hedef ve yönelim iktidarın devrim yoluyla alınmasıdır. İktidar eğer halkın elinde değilse söylediği hiçbir şeyi gerçekleştiremez.

İşçi sınıfı partisi programında ifade ettiği devrimci hedefleri ancak eline geçireceği iktidara dayanarak hayata geçirebilir. Bu yüzden, işçilerin devrimci partisi iktidara geleceğini açıklamak durumundadır. Partinin iktidarı almak için ortaya koyacağı ısrarlı mücadele tavrı emekçilerin bu partiyi ciddiye almalarının koşuludur. İktidarı alma istek ve kararlılığı olmayan bir partiyi kitleler neden önemsesin ki?

Koşulların, durumların ortaya çıkarıldığı olanaklar devrimi gerçekleştirmek, iktidarı almak için her zaman yeterli olmayabilir. Fakat devrimin gerçek güçle-

ri her olanağı, burjuvazinin içine girdi tüm zorlukları, krizleri vb. burjuvaziyi devirmek, işçi sınıfını, emekçileri iktidara getirmek için kullanırlar. Eğer orta yerde devrim, iktidar perspektifi yoksa en uygun olanaklar ve durumlar bile devrime dönüştürülmeden, boş yere harcanmış olur. Bizim uzlaşmacı sosyalistlerimizin durumu budur. Olayları, olguları, olanakları devrim yönünde değerlendirmeden berrak bir iktidar bilincine sahip olmadan oradan oraya sürüklenip duruyorlar.

Toplumsal ve politik durumun, sınıflar ilişkisinin genel çizgilerini çizmek gerekirse, bu belirlemede bulunabiliriz. Tekelci burjuva sınıf ve devlet egemenlik sistemi, gerek kapitalist toplumun keskinleşen iç çelişkileri sonucu ve gerekse şid-

detlenen sınıf çatışmaları sonucu zayıf düşmüştür. Buna karşın, işçi sınıfının, emekçi kitlelerin, Kürt halkının, devrimci gençliğin devrimci mücadelesi ve hareketi gözle görülür bir gelişme, büyüme ve güçlenme içindedir. Kitlelerin devrimci hareketi gelip nitel sıçrama, devrim noktasına dayanmıştır.

Burada bütün mesele, toplumsal olaylara işçi sınıfı açısından, devrimci sınıfın tarihsel görevleri açısından bakmaktır. İşte o zaman devrimin oluşmuş olan gerçek koşullarının, bu koşulları devrime dönüştürme görevini bizlere verdiğini net biçimde görürüz.

C.DAĞLI

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜMÜZ CEZAEVİNDE

“Kesinleşmiş basın cezası” olduğu gerekçesi ile eski yazı işleri müdürümüz Gülnaz (Yıldırım) Yıldız, 27 Nisan günü hakim karşısına çıkarılarak tutuklandı. Bakırköy Kapalı Kadın Cezaevi’ne gönderilen yazı işleri müdürümüzün, 5 ayrı basın davasından kesinleşmiş cezası var. Tutsak edildikten sonra 12. ACM’de görülen bir duruşmasında da 2006/272 esas No’lu dosyada 2 yıl 1 ay hapis cezası alan yazı işleri müdürünün 14 Mayıs’ta dergimize yolladığı ilk mektubunu yayınlıyoruz.

“Merhaba Arkadaşlar;

Bildiğiniz üzere 26 Nisan’da çalıştığım iş yerinde gözaltına alınıp, 27’sinde buraya getirildim. Ve getirildiğim gün hiç müşahedede bekletmediler. B-5 koğuşuna Elif’in yanına getirildim. Geleceğimden haberleri olduğu için bekliyorlardı.

(...)Biz şu an iki kişi kalıyoruz. Burada herhangi bir sorunu yaşamıyorum. Açık söylemek gerekirse ne zaman çıkabileceğimi düşünüyorum. ‘Dur daha yeni gittin, az bekle hele’ demeyin sakın. Yani cezalarımın tümünü yatacak olursam epey bir süre buradayım demektir. Elif bile benden önce çıkar; o kadar yani ..

Burada broşür ve kitap okuyorum, radyo dinliyoruz, akşam ve sabah tv haberlerine bakıyoruz. Bir çok insan var değişik özelliklerde, onları tanımaya çalışıyorum.(...) Sizinle uzun süredir görüşmemiştik. 1 mayıs’ta görüşürüz diye düşünürken, onlar erken davrandılar biraz. Neyse artık sağlık olsun.

Buraya yolumun düşeceğini biliyordum, hissediyordum. 3 yıla yakın (tam olarak 2 yıl 8 ay) bir süre dergide yazı işleri müdürüydüm. Bu süre zarfında 80 civarında bir çok dava açıldı hakkımda. Ve şu an istenen cezaların toplamı on yıllara varan ha-

pis ve 250 milyarı aşkın para cezaları. Ben de bu yüzden düşünüyorum ne zaman çıkacağımı. Ama bunu iki sınıf arasındaki savaşımın bir cephesi olarak ele alırsak, burjuvazi kendi cephesinden haklı. Ancak sınıfsal ve bilimsel ve gerçekçilik bizden yana. Her sınıf üzerine düşeni yerine getirmiştir ve getirmeye devam edecektir. Burjuvazi zaman zaman sıkıştığında çeşitli yasal düzenlemeler yapmak durumunda

kalıyor. Sanırım bu dönemde öyle bir dönem.

Basın açısından baktığımızda ilerici basın ancak ceza evlerinden dışarıya mektup yazacak kadar özgürdür. İstedikini yazamayan, yazdığındaysa örgüt propagandası ile suçlanan ve ceza evine atılan özgür (!) gazeteciler. Bir de bence şu ayrımı vurgulamak gerekiyor. Basın davalarında, burjuva basın ile sosyalist basın arasında farklar vardır. Burjuva basına genelde bilgi erişimi ve açıklama yani gizliliği ihlal maddelerinden dava açılırken, sosyalist basının yargılandığı davalar daha ağır maddelerden açılıyor ve tabii yasal sonuçları daha ağır oluyor. Bu yüzden bence baskı altında olan burjuva basın değil, susturulmaya çalışılan devrimci-sosyalist basındır. Devrimci basın çalışanlarının gözaltına alınmaları, kapatma- toplatma kararları, yazar ve yasal sorumluların cezalandırılması arasındaki farkı gözler önüne sermeye yetecektir sanırım. Sosyalist basın kurumları düzene karşı bir tavır koyduğu için onun tam özgürlüğü ancak şimdiki kurulu düzenin olmadığı bir toplumsal sistemde mümkündür. Ben de burada kalacağım süre boyunca bu gerçeklikten uzaklaşmadan yaşamaya çalışacağım.

Kendinize çok iyi bakın.

Gülnaz Yıldız”

DEVİRİMCİ MÜCADELE VE ULUSLARIN KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI

Proletaryanın iktidara geliş biçimleri her ülkede farklılıklar gösterir. Bunun nedeni her ülkenin kendine özgü koşullarıdır. Ancak her ne kadar iktidara geliş biçimleri her ülkede kendine özgü yanlar içerse de, hepsinde ortak olan evrensel yanlar da vardır. Lenin'in "Artık Avrupa'da devrim uzun iç savaş biçiminde gelişecektir" belirlemesinden bu yana bir yüzyıl geçti. Bu süreç, Lenin'in belirlemesinin sadece Avrupa için değil, bütün dünya için geçerli bir belirleme olduğunu gösterdi. 20. yüzyıl boyunca yaşanan devrim deneyimleri gösterdi ki, ister Rusya'da olduğu gibi sosyalist devrim olsun, ister Doğu Avrupa'da olduğu gibi halk devrimleri olsun öyle tek seferlik bir çarpışma değildir. İster sosyalist devrim ister halk demokrasisi biçiminde olsun bütün bu devrimler ekonomiyi ve politikayı ilgilendiren bütün alanlarda bir dizi çatışma ve çarpışmayı da kapsayan en sert boyutlardaki sınıf mücadelesinin bir sonucu olarak gerçekleşecektir. Bu uzun ve sert mücadeleler politik özgürlükleri, demokrasiyi, ekonomik özgürlükleri vb. pek çok alanı kapsayacaktır. Proletarya bu uzun ve sert mücadele sürecinde bir yandan ezilen ulus ve ulusal toplulukları, diğer emekçi katmanları kendi hegemonyası altında toplarken bir yandan da kendi kendisini yönetici bir sınıf olmak için eğitim örgütleyecektir.

Her ülkede kendine özgü yanlar içeren bu mücadele, bu coğrafyada iki ülkede birleşik devrim olmasının yanında demokratik halk devrimi olarak gelişmektedir. Bu devrimin en temel taleplerinden biri de ulusların kendi kaderini tayin hakkı (UKKTH)'dır. Bu soruna dair küçük burjuva sol harekette tuhaf bir yaklaşım söz konusudur. Ya "Kürt sorunu Kürtlerin sorunudur" diyerek PKK'yi destekleme, sorumluluğu üzerinden atma tavrını gösteriyorlar ya da sosyal şoven bir tutumla UKKTH'ın gerçek anlamı olan ayrılma hakkını yadsıyorlar. Bu yadsıma formüle edilirken de "Emperyalist kapitalist sistem içinde bir ayrılık emperyalistlerin işine yarar ve zaten gerçekleşemez" diyorlar. Dev-

1917 Ekim Devrimi proleter devrimler çağını başlatmakla kalmadı, ulusal kurtuluş mücadelelerinin sınıfsal perspektifinde de köklü bir değişim yarattı. Ulusal kurtuluş hareketleri ya proletaryanın sınıf bakış açısıyla hareket edip anti emperyalizmi kendi mantıklı sonucuna kadar vardırıarak anti kapitalist bir içerikle tamamladı ve sosyalizme yöneldiler ya da burjuvazinin perspektifiyle yetinip kapitalizm koşullarında bağımsız ulusal devletler oldular.

rimden sonrası içinse, "Bu ayrılık zaten gereksiz olacaktır" denilerek inkar sürdürülüyor. Böylelikle UKKTH'ın gerçek anlamı olan ayrılıp ayrı devletini kurma hakkı ortadan kaldırılıyor. Burada belirtmek gerekiyor, UKKTH'ın kapitalizm koşullarında uygulanamaz olduğu iddiası iki açıdan yorumlanabilir: İlki ekonomik olarak uygulanamazlığıdır, diğeri de politik olarak. Şimdi bunları tek tek ele alıp inceleyelim.

Ama önce küçük bir hatırlatma yapalım. Uluslararası komünist hareketin "1896 Londra Sosyalist Kongresi" bu konuda bakın ne diyor:

"1) Bu talebin emperyalizmin egemenliği altında özellikle kaçınılmaz olduğunu;

(...) 3) Ezen uluslar sosyal demokrasi-nin görevleriyle ezilen uluslar sosyal demokrasisinin görevlerini birbirinden ayırmak zorundayız;

(...) 5) 'Kendi' ulusları tarafından ezilen sömürgelerin ve ulusların ayrılma özgürlüğünde ısrar etmeyen özellikle büyük güç uluslarının sosyal demokratlarının şovenizmle gerçekten benzerliğine; ..." (Aktaran, Lenin, Seçme Eserler, Cilt 5, Sf.318, İnter Yayınları)

Sosyal demokrasi kavramının komü-

nistleri ifade etmede yetersiz kaldığını yaşanan süreç gösterdiği ve uluslararası alanda da uzun zamandan beri komünist kavramı kullanıldığı için yukarıdaki alıntıda sosyal demokrat yerine komünist demek gerekiyor. Buraya aldığımız bu kararlar, komünist hareketin, daha emperyalizmin yeni yeni egemen olmaya başladığı dönemde dahi UKKTH konusunda nasıl net bir tutum içinde olduğunu gösteriyor.

Asıl konumuza geçmeden önce bir noktayı daha belirtelim. Biz de PKK'nin kimi tezlerinin kapitalizm altında uygulanma olanağı olmadığını söyledik, söylüyoruz. Kapitalizm koşullarında sosyalist işletmelerin olamayacağını ütöpik sosyalizm üzerine yazdıklarıyla Engels de, Lenin de göstermişlerdi. Şimdi bizde bir başka biçimde zaman zaman bu türden şeyler ifade ediliyor. UKH, burjuva devlet orada dursun, biz kendi örgütlenmemizi yaratıp kapitalizm koşullarında onunla yan yana kendi ekonomik modelimizi kurabiliriz diyor; burjuva devlet dururken, burjuvazinin ekonomik ve politik egemenliği sürerken, kapitalizm içinde sosyalizm diyor. Merkezi iktidarın dışında, yerel yönetimlere, belediyelere dayanarak sosyalizm diyor. Bunun ekonomik temelleri yoktur, bu açık. Çünkü meta ekonomisinin belirleyici olduğu yerde, üretim araçları üzerinde bırakalım özel mülkiyeti, kapitalist özel mülkiyetin olduğu yerde sosyalizm olmaz, olamaz. Kapitalist özel mülkiyet sermayenin ta kendisidir ve sermaye artı-değer sömürsü olmadan varolamaz. Ama UKH'nin bu tür tezlerinden hareketle UKKTH'ın uygulanamaz olduğunu söylemek de kesinlike yanlıştır.

Şimdi devam edelim. UKKTH'ın kapitalizm koşulları altında uygulanamaz olduğu iddiası teorik olarak temelden yanlıştır. Çünkü ulusal sorun özü itibarıyla burjuva bir sorundur. Burjuvazinin kendi ülkesinde kendi iç pazarına egemen olma talebi bu sorunun özünü oluşturur. Ayrıca kapitalizm koşullarında UKKTH'ın gerçekleştiğine dair bir tek örnek bile bu

iddianın yanlışlığını göstermeye yeter. Kaldı ki, 20. yüzyıl bunun örnekleriyle doludur. Afrika'da, özellikle II. Emperyalist savaş sonrası ulusal kurtuluş hareketlerinin sürdürdükleri mücadelelerin zaferiyle onlarca ulusal devlet kuruldu. Aynı şekilde İngiliz sömürgeciliğine karşı mücadele sonunda bağımsızlığını kazanan Hindistan'ın varlığı, bu iddianın temelsizliğini gösteriyor. Bu konuda yaşanan en son örnekse Doğu Timor'un Endonezya'dan ayrılıp kendi bağımsız devletini kurması oldu.

Sosyalizmin 20. yüzyılın sonuna doğru geriye düşmesi ve sosyalist sistemin dağılması sonrasında kurulan büyüklü küçüklü (özellikle Doğu Avrupa'da ve Kafkasya'da) onlarca ulusal devleti saymıyoruz. Çünkü geçen yüzyılda emperyalizme karşı, kapitalizmin sömürgecilik sistemine karşı verilen mücadeleler sonucunda kurulan ulusal devletler bu iddianın yanlışlığını göstermeye yeter. Bu devletlerin emperyalist sömürgecilığe karşı verilen mücadelelerle kurulması nedeniyle emperyalist dünya ile sosyalist dünyanın oluşturduğu iki ayrı sistemin varlığı nedeniyle ayakta kalabilen "Bağlantısızlar bloku" içinde yer alması, bu algıyı besleyen bir rol de oynamıştır. Ancak bu ülkelerin önemli bir kısmına (Küba ve eski Yugoslavya hariç) anti emperyalist diyebilmek için anti emperyalizm anlayışının sakatlanmış olması gerekir.

1917 Ekim Devrimi proleter devrimler çağını başlatmakla kalmadı, ulusal kurtuluş mücadelelerinin sınıfsal perspektifinde de köklü bir değişim yarattı. Ulusal kurtuluş hareketleri ya proletaryanın sınıf bakış açısıyla hareket edip anti emperyalizmi kendi mantıklı sonucuna kadar vardırıarak anti kapitalist bir içerikle tamamladı ve sosyalizme yöneldiler ya da burjuvazinin perspektifiyle yetinip kapitalizm koşullarında bağımsız ulusal devletler oldular. Kapitalizmi aşmaya yönelmeyen bütün ulusal kurtuluş hareketleri bağımsızlıklarını kazanıp kendi ulusal devletleri içinde bağımlı ülkeler haline geldiler. Ya proletaryanın önderliğiyle kapitalizmi aşıp sosyalizme yöneleceklerdi ya da burjuva önderlikler altında kapitalist dünya pazarıyla entegrasyona girecekler, böylelikle dünyanın işgalcisi olan emperyalistlerle ekonomik ilişkiler kuracaklardı. Bu ikisinden başka yol yoktur. Kapitalizmin kendi doğası gereği her bir ülkenin iç pazarı, kaçınılmaz olarak dış pa-

zarla bağlantı içinde varolur. Ve kapitalist dünya pazarı kurulalı bir yüzyıldan fazla oldu. Hiçbir kapitalist ülke bu pazardan yalıtık varolamaz. Bu nedenle sosyalizme yönelmeyen bu ulusal devletler, emperyalizmin uluslararası işbölümüne tabi oldular. Bunun kaçınılmaz bir sonucu olarak emperyalizm, özellikle sermaye ihracı yoluyla bu ülkeleri kendi "nüfuz alanları" haline getirerek, yeniden bağımlılık ilişkileriyle yeni sömürgeler haline getirdi.

UKKTH esas olarak ezilen ulusun ayrılıp ayrı devletini kurma hakkı olduğuna göre, yeni kurulan bu devletler emperyalizmin yeni sömürgeleri haline gelmiş olsalar dahi, bu uluslar açısından artık UKKTH sorunu çözülmüştür.

Bu durum dünyanın pek çok ülkesinde yaşandı. Mali sermayenin kesin egemenliği demek olan emperyalizm koşullarında, bu yeni kurulan bağımsız devletler en demokratik cumhuriyetler bile olsa sonuç değişmedi. Bir süre sonra kaçınılmaz olarak bu en demokratik cumhuriyetlerin hükümetleri, seçilmiş ya da atanmış memurları mali sermaye tarafından satın alındı, işbirlikçileştirdi. Sonuçta bu "bağımsız cumhuriyetler" birer birer bağımlı ülkeler haline geldiler.

Buraya kadar yazdıklarımızdan açıkça anlaşıldığı gibi UKTTH'nin kapitalizm koşullarında emperyalizme bağımlı ülkelerde de uygulanması mümkündür. Bunun en açık örneği ve kanıtı da Doğu Timor'un Endonezya'dan ayrılmasıdır. Ancak UKKTH'nin uygulanması ayrılıp ayrı devlet biçiminde gerçekleşse de, tek başına ne sermayenin ne de mali sermayenin egemenliğini ortadan kaldırmaz. Çünkü ulusal sorun, UKKTH politik demokrasi alanındaki bir konudur. Mali sermayenin egemenliği koşullarında politik özgürlük istemlerinin uygulanmasının olanaksız olduğunu iddia etmek, politik demokrasiyle kapitalizm arasındaki ilişkiyi doğru kavramamak demektir. Şunu da hemen belirtelim, emperyalist kapitalist sistem içinde ister UKKTH olsun ister diğer politik özgürlükler olsun hepsi de eksik ve sakatlanmış biçimde hayata geçecektir.

Proletaryanın devrimci sınıf partisinin politik özgürlükler ve demokrasi sorununa yaklaşımıyla küçük burjuva hareketin yaklaşımı arasındaki fark burada açıkça görülür. Proletaryanın devrimci sınıf partisi politik özgürlükler ve demokrasi sorununu devrimle sıkı bağları içinde ele alır, bu

alandaki taleplerini buna göre formüle eder. Kendisini burjuvazinin çizdiği yasallık sınırlarıyla ya da kapitalizmin, bugünkü burjuva toplumun meşruiyet sınırlarıyla sınırlamaz. Ezilen ulus ve ulusal toplulukların, emekçi yığınların taleplerini güncel devrimle bağlı biçimde ifade eder. Çünkü proletaryanın amacı burjuvazinin ekonomik, politik, toplumsal bütün egemenliğinin ve sınıflarla birlikte sömürünün her biçiminin ortadan kaldırılmasıdır. Burada asıl amaç mücadeleyi politik özgürlük hedefleriyle, demokratik taleplerle sınırlamadan devrimin zaferine kadar sürdürmek ve oradan da sosyalizme gitmektir. Çünkü proletaryanın devrimci sınıf partisi politik özgürlüklerin ve demokrasinin UKKTH da dâhil bir dizi devrim gerçekleşmeden gerçek anlamıyla hayata geçmeyeceğini bilir. Çünkü politik demokrasi ve politik özgürlük talebinin reformist bir perspektifle gerçekleşmeyeceğini, burjuvazinin bu reformları ancak devrim mücadelesinin önünü kesmek amacıyla; emekçi yığınları, ezilen ulus ve ulusal toplulukları devrimci mücadeleden ve devrim hedefinden vazgeçirmek amacıyla kabul edeceğini ve yine bu reformları olabilecek en geri, en güdük biçimde uygulamaya çalışacağını bilir.

Başta da söylediğimiz gibi proletaryanın devrimi, öyle tek bir cephede, bir seferlik bir çarpışma değil, ekonomi ve politikayı ilgilendiren bütün alanlarda bir dizi sert, kapsamlı çarpışmaların bir sonucu olarak gerçekleşir. Burada Leninist politika UKKTH da dahil, politik demokrasinin bütün alanlarında ortaya çıkan taleplerden, yığınların yaşamını ilgilendiren sorunlardan ve bu uğurda verilen mücadelelerden, derinleşen çelişki ve çatışmalardan hareketle, kitlelerin devrimci mücadeleye kazanılmasıdır. Bu mücadelenin hedefine hep burjuvazinin ekonomik ve politik egemenliğinin yıkılmasını koyar. Leninist parti burjuva devletin yıkılmasını ve kapitalist özel mülkiyetin ortadan kaldırılmasını hedefler. Burjuva devletin yıkılarak yerine demokratik halk iktidarının kurulmasını, giderek proletarya diktatörlüğüne büyüyecek olan bu devlet erkine dayanarak üretim araçlarının ortaklaşa mülkiyetini hedefler; kitleleri bu devrimci hedefler için mücadeleye sevk eder. □

YUNANİSTAN'DA İKİNCİ SEÇİMLERE DOĞRU

Son birkaç yıldır Yunanistan'da tanıklık etmekte olduğumuz şey, kapitalist ekonomik-toplumsal sistemin sapır sapır çözümlü dökülüştür. Daha iyi anlaşılabilmesi için bazı somut olgulara işaret edelim...

Avrupa Birliği ve IMF ile imzalanan Borç Anlaşmasından bu yana iki bini aşkın insan krize bağlı nedenlerle intihar etti. Yunanistan, Avrupa'da, intihar oranının en düşük olduğu ülke idi...

Ana caddeler dahil, sokak ve caddelerde göreceğiniz manzara şu; iki dükkandan biri kapanmış, camında "kiralık" ya da "satılık" ilanı... Öte yandan her semtte birkaç tane "Altın alınır" dükkanı... Parasız kalmış insanların kıyıda köşede kalmış altın ve ziynet eşyasını takma dişlerine kadar yok pahasına toplayan fırsatçı şebekeleri... Bu yolla yastık altında kalmış altın vb de Almanya'ya taşıyor.

Krizden önce anormal şişirilmiş durumda olan ev-daire fiyatları şimdi yarı yarıya düştü. Buna rağmen her yer satılık ev dolu, ama alan yok. Bankaların el koyduğu evlerin, işyerlerinin haddi hesabı yok. Öte yandan Atina'da sokaklar, parklar, koruluklar evsiz yaşayan insanlarla doluyor.

İki gençten biri işsiz. Çalışanlar da artık 500 euroya çalışıyor ki, üniversite bitirip bir de master yaptıktan sonra 500 euro maaş (ki Yunanistan her şeye rağmen halen daha Avrupa'nın en pahalı ülkelerinden biridir) gü-lünçtür, ortalama ev kirasına denk gelir. Bu yüzden gençler, 1. ve 2. Dünya savaşlarından sonra olduğu gibi yine gurbetçi oluyor. Sadece Almanya'ya giden Yunan doktor sayısının iki bini geçtiği söyleniyor.

Yabancı işçilerin önemli bölümü ülkelere geri döndü, kalanlar da yeni yeni palazlanan nazi tosupucularının saldırılarına uğruyor.

Son iki buçuk yılda emekçilerin ve emeklilerin maaşlarının yaklaşık % 40'ı makaslanmış durumda. Öte yandan vergiler ve ek vergiler (haraç diyorlar) yoluyla ve de aradı arkası kesilmeyen zamlar yoluyla, ortalama Yunanlının yaşam standardı ani ve ciddi bir biçimde düşmüş durumda.

İthalat-ihracatı sigortalayan iki büyük Avrupalı sigorta tekeli bu haftadan itibaren Yunanistan'a gelen ürünleri sigortalamayı durdurdu. Gerekece tamamen politik. Bu, ticaretin tamamen çökmesi demek. Çünkü banka güvencesi olmadan peşin parayla ithalat

ihracat yapmak neredeyse imkansız.

Son bir iki hafta içinde sağlık ve sigorta sistemi de çöküşün işaretlerini verdi. Eczane raflarında her ilaç bulunamıyor; üstelik sigortaların eczanelere inanılmaz borçlarından dolayı eczaneler artık ilacı sadece parası olanlara satıyorlar, sigortalı ya da emekli olmak bir şey ifade etmiyor.

Benzer çöküş sinyalleri başka temel kurumlardan da geliyor. Bu arada bunlarda gerçekliğin ötesinde biraz abartı payı da olabilir. Çünkü korku ve panik yoluyla halkın oyları malum partilere, yani Borç anlaşmasını onaylayan partilere yönlendirilmeye çalışılıyor.

Avrupa ve Yunan sermayesi, ilk seçimlerde olduğu gibi, halkın karşısına gene aynı

ikilemi koyuyor; ya borç anlaşmasını destekler ve euro birliği içinde kalırsınız ya da Drahmiye (eurodan önceki Yunan ulusal parası) geri döner başınızın çaresine bakarsınız. Bu tehdit her gün, hem Avrupa Birliği ve IMF yetkilileri hem de içeride Yeni Demokrasi Partisi ve PASOK'çular tarafından bangır bangır bağırlıyor. Yunanlı korkup ilk seçimlerde attığı adımdan geri çark edecek mi, göreceğiz.

Kesin olan şu, seçimden tek parti iktidarı çıkmayacak. Önceki seçimde olduğu gibi birinci parti Yeni Demokrasi olursa; Borç anlaşmasını (sözde bir takım düzeltmelerle) sürdürme doğrultusunda bir koalisyon hükümeti kurar... ama asıl sorun, oylarını Radikal Sol Koalisyon'a veren kızgın Yunanlılar olduğu için, geri başa dönmüş olunur; öfkeli kalabalıklar bir şekilde sisteme bağlanmayacaklarsa, onca seçim niye yapılsın ki!

Öteki ihtimal, Radikal Sol Koalisyon'un birinci parti çıkması... KKE (Yunanistan Komünist Partisi) ittifaka yanaşmaz (bu, kendi ipini çekmesi olur). Bu durumda, büyük

ihmalde azınlık hükümeti kurar. Ve ne yarıdan ne de serden vazgeçemeyen ortalama eğilimi temsil eden politikalarını hayata geçirmeye çalışır. Olağanüstü bir cambazlık yeteneği gerekiyor... Kastettiğimiz şu; Radikal Sol Koalisyon'da egemen olan eğilim, eskiye özlemdir. Bugünkü Tsipras'ta (Radikal Sol Koalisyonun lideri), 81'in Andrea Papandreu'sunu görmek istiyorlar. Birkaç yıl öncesine değin hüküm süren rahat ve yüksek yaşam standartlarına geri dönmek istiyorlar. Bankalara kaptırdıkları evlerini, makaslanmadan önceki maaşlarını, rahat çalışma koşullarını, kısacası birkaç yıl önceki güzel dünyalarını geri istiyorlar. Ama bunu hiçbir sihirbaz başaramaz artık...

Radikal Sol Koalisyon, "Borç anlaşmasını yırtıp atarak halkın yaşamını iyileştirebiliriz" derken, "iyi de bunu hangi parayla yapacaksınız" sorusu orta yerde duruyor. Mevcut sistem içinde kaldığı sürece bu sorunun yanıtı yok. Ve tam da bu soru karşısında lafi geveliyor Radikal Sol Koalisyon.

Aslında sorunun çözümü basit. En güncel örneğini görmek için Chavez'e bakmak yeter... Hangi parayla mı yapacağız; paranın nerede olduğu malum, bankalarda; kamulaştıracağız! Eh Radikal Sol Koalisyon o kadar da radikal değil. Ve temsil ettiği ortalama eğilim Avrupa Birliği ve euro dışına çıkmadan durumu kurtarmaya çalışma eğilimi.

O halde şöyle bir öngörü kahinlik sayılmamalı... Eğer 17 Haziran seçimlerinden Radikal Sol Koalisyon hükümeti çıkarsa; çok geçmeden bu Koalisyon kendi içinde parçalanacak; ana gövde PASOK'laşma yönünde hızlı bir evrim geçirirken bir kısım gerçek radikaller, meclis dışından gelişecek anti-kapitalist eğilimle kesişecekler... Çünkü bu kriz günlerinde gelişip güçlenmekte olan, eski güzel günlere özlem duyan ortalama Yunanlının nostaljik eğilimi değil, her gün yeni yeni bölüklerin katılımıyla beslenen, yaşamdan kovulanların, "en alttakiler" in temsil ettiği, omurgasını gençliğin oluşturduğu yeni devrimci bir eğilimdir. Cebinde beş eurosu olmayan adamı euro birliğinden atılmak tehdidiyle korkutamazsınız. Olağanüstü Avrupa zenginlisinin ve şatafatının yanı başında biriken bu yoksulluk ve yoksunluk öyle muazzam bir öfke yaratıyor ki, bu ateş değil sadece Atina'yı tüm Avrupayı yakmaya aday. □

GREV YASSSSAK!

Emeğin örgütlenmesi ve mücadelesi alanında her tür engellemeyi gündeme getiren, sermayeye dikensiz bir gül bahçesi hazırlayan AKP hükümeti, bu alanda tarihe geçecek yeni bir uygulamaya imza attı ve sivil havacılık iş kolunda grevin yasaklanmasını istedi

AKP İstanbul Milletvekili Metin Külünk havacılık hizmetlerinde grev yasağı getirilmesi ile ilgili 11 Mayıs 2012 tarihinde TBMM'ye kanun teklifi verdi. Külünk, grev yasağının gerekçelerini sivil havacılık iş kolunda kısa sürede üst düzey eğitimlerden geçmiş personel bulunmaması, iş kolundaki tek sendika Hava-İş'in güvensiz çalıştırmaya karşı çıkması ve sivil havacılık iş kolunda taşeron sisteminin işin bütünlüğünü aksatması olarak açıkladı.

Külünk'ün teklifi THY AO'da 23'üncü dönem toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin ara buluculuk aşamasında gündeme geldi. İşçiler greve hazırlanırken hükümet şipşak grev yasağını meclise getirdi. THY AO patronu daha önce bazı maddeler üzerinde ısrarcı olurken son görüşmede tüm maddelerin yeniden görüşülmesini istemiş, işçilerin kazanılmış haklarını da elinden almaya çalışmıştı. Hava-İş bu sürece itiraz etmiş ve toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşmazlık çıktığı gibi resmi ara bulucu aşamasında da çözüm olmamıştı.

Külünk'ün teklifinin tesadüf olmadığını belirten Hava-İş yönetimi, teklifin Hava-İş'e karşı topyekün bir saldırı başlatıldığı anlamına geldiğini duyurdu ve Hava-İş'in susturulamayacağına bildirdi.

29 Mayıs Salı günü gece 03.00'ten itibaren hava alanı çalışanları Atatürk Havalimanı'nda iş yavaşlattı. THY'de görevli kabin memurlarına destek olarak Türk Hava Yolları Teknik A.Ş çalışanlarından 200 kişilik bir grup da iş bırakarak eyleme katıldı.

Sabah saatlerinden itibaren kabin ekiplerinin eylemlerine destek olan teknik ekip çalışanları Atatürk Havalimanı'nda geliş katında sloganlarla toplandı.

Hava-İş Sendikası genel başkanı Atılay Ayçin ilerleyen saatlerde açıklama yaparak bugün 90 seferin iptal edildiğini söylerken, THY'nin grevdeki personeli arayıp işten çıkarıldıklarını bildirdiğini söyledi ve "tehditler devam ederse grev süresize dönüşür, THY'nin tüm yatırımları elinde patlar" dedi.

RedHack ise "bizi sevdiğimizimize ulaştırılan THY markası veya uçakları değil, emekçileridir" dedi ve THY internet sitesinin RedHack Almanya tarafından erişime kapatıldığını duyurdu.

Hava İş Genel Sekreteri Mustafa Yağcı "Hiçbir arkadaşımızın iş akdi feshedilmiş değil" açıklaması yaptı, hava alanı çalışanları da

bu söylentilerin ve gelen sms'lerin kendilerini yıldırıma yönelik olduğunu söylediler. Ama daha sonra bu işten atmaların gerçek olduğu açığa çıkacaktı.

THY tarafından cep telefonlarına ve mailerine gönderilen mesajlarla işten atıldıkları duyurulan havayolu çalışanlarının sayısı 305'e yükseldi.

Havayolu emekçileri işten çıkarmaları protesto etmek için 30 Mayıs günü Atatürk Havalimanı Dış Hatlar geliş terminali önünde eylem yapmak için toplandı. "Yorgun Uçmak İstemiyoruz", "Haklarımız İçin Yürüyoruz", "Grev Haktır Gasp Edilemez", "İş Ekmek Yoksa Barış Da Yok", "Biz Haklıyız Biz Kazanacağız" sloganları atan havayolu çalışanları, işten çıkarmaların resmileşmesi halinde arkadaşları geri alınmaya kadar Atatürk Havalimanı'ndaki eylemlerini sürdüreceklerini açıkladılar.

Havacılık sektöründe grev yasağı getirecek olan yasa tasarısı ise mecliste kabul edildi.

Ayrıca yazılı bir açıklama yapan THY Genel Müdürlüğü, Türk Hava Yolları A.O'dan 260, THY Teknik A.Ş.'den ise 45 işçinin işine son verildiğini; grev nedeniyle 223 uçuşun iptal edildiğini, 2 milyon dolarlık maddi zararın yaşandığını bildirdi. Açıklamada ayrıca, grev sonucu uğradıkları zarar nedeniyle Hava İş Sendikası ile işten çıkarılan işçiler hakkında tazminat davasının açılacağı belirtildi.

Hava İş Sendikası'ndan Simayi Çelen'le, eylemle ilgili görüştük. Çelen, internet ortamında THY yolcu biletlerinin boykotu konusunda sendikamızın böyle bir kararı olmadığını, hava yollarında çalışan emekçilerce onlarca sıkıntının getirdiği bir tepki olabileceğini söyledi. Çelen, Hala teknik bölümlerde çalışan arkadaşlarımızın işten çıkarılmış olduğunu,

THY'nin işten çıkarttıkları elemanları işe alacakmış gibi davrandığını kaydetti.

İşten çıkartılan işçilerle ilgili eylemin etkili olduğunu, bunun THY'nin 2 milyon dolar civarında bir zararın olduğunu söyleyen Çelen, iş bırakan emekçilere tazminat davası açıldığını doğruladı ve buna karşı Hava İş sendikasının THY'ye karşı grev yasaklama ve işten çıkarmalara karşı dava açmaya hazırlandığını söyledi.

THY'de çalışan ve iş bırakma eylemine katılan emekçilerden bir kadın, THY iş bırakma eylemine katılan veya basına demeç veya röportaj veren kişilerin işten çıkarıldığını söyledi. Kendisinin bir sendikacı olmasına rağmen örgütlü olduğu sendikamızın eylemine katıldığı için işten çıkarıldığını, eyleme katılan ve mazet bildiren arkadaşlarının işten çıkarıldığını belirterek "Ama biz haklarımızı alacağız, önce grev yasağının kaldırılması için mücadele edeceğiz, sonra diğer arkadaşlarımızın işlerine geri dönmeleri ve haklarımız için mücadele edeceğiz" dedi.

KESK İstanbul Şubeler Platformu, 2 Haziran'da, THY Dış Hatlar Geliş bölümüne kadar yürüyüş yaparak hava işçilerine destek olduklarını gösterdiler. Kamu emekçileri, "THY Emekçileri Yalnız Değildir" pankartı taşıdılar ve yürüyüş boyunca "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Genel Grev Genel Direniş", "Hava Yolları İşçileri Yalnız Değildir" sloganları attılar.

Hava yolları emekçilerinin bulunduğu alana gelen KESK'liler alkışlarla karşılandı. Türkiye Sivil Hava Yolları Sendikası genel başkanı Atilla Ayçil desteğe gelen KESK üyelerini selamladı. Ayçil yaptığı konuşmada, yasadışı davranan mafya ve korsana karşı çıkarılacak olan yasaya eklemeye yaparak hava yolları grevinin engellenmesinin hukuka, uluslararası sendikal anlaşmalara göre yasadışı bir durum olduğunu söyledi. Şu an amaçlarının işten çıkartılan işçilerin tekrar işe alınması ve grev hakkına dokunulmaması olduğunu altını çizdi.

KESK Genel Başkanı Lami Özgen de, hava yollarında grev yasağının getirilmesinin emekçilere karşı bir saldırı niteliği taşıdığını emekçilere gözdağı verilmek istendiğini söyledi. Özgen, Hava Yolları emekçilerinin her zaman yanlarında olacaklarını belirtti. BTS ve Tümtis genel başkanı Kenan Öztürk ve sanatçı Hakan Yeşilyurt da kısa açıklamalar yaparak destek olduklarını söylediler. Çaw Bella Marşını Hakan Yeşilyurt ve emekçiler hep birlikte söylediler.

Açıklamalardan sonra müzik eşliğinde halaylar çekilmeye sloganlar atılmaya devam etti. □

BU İŞ YERİNDE GREV VAR

Kamu emekçileri hükümetin toplu sözleşme görüşmelerindeki zam önerisini ve yeni yasal düzenlemeleri protesto etmek için 23 Mayıs günü tüm illerde iş bırakarak genel greve gitti.

Bir çok meslek örgütü ve kamu hizmet alanında sabah saatlerinde iş yerleri önünde ve merkezi yerlerde buluşarak miting alanlarına gittiler. Bir çok iş yerinde binalara "Bu İş yerinde Grev Var" pankartı asılırken bazı hizmet alanlarında sabah saatlerinde iş yerleri önünde basın açıklamaları yapılarak başlandı. Sonra ortak toplanma alanlarına gelinerek buradan miting alanlarına pankartlar, flamalar ve sloganlarla yürüdü.

İstanbul'da iki koldan Beyazıt Meydanı'na yürüyüş gerçekleştiren kamu emekçilerine çok sayıda devrimci örgüt, siyasi partiler, meslek örgütleri de katılarak coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

İstanbul'da Anadolu Yakası'ndaki kamu emekçilerinden sağlık çalışanları hastanelerde, eğitim emekçileri ve meslek örgütleri sendikalarında buluşarak Kadıköy İskele Meydanı'na geldiler. Alanı dolduran emekçiler vapurlarla Sirkeci Garı önünde toplanmak üzere karşıya geçtiler. Kadıköy

İskele Meydanı ve vapurlar miting alanına dönüştü.

Eğitim-Sen, Haber-Sen, Kültür Sanat-Sen, TMMOB, Yapı Yol Sen, BTS Sirkeci Garı önünde toplanarak slogan, alkış ve ısıklarla Cağaloğlu Yokuşundan Beyazıt

Meydanı'na yürüdü.

Dev bir pankart açarak yürüyüşe geçen kamu emekçileri Cağaloğlu yokuşundan çıkıp tramvay yolunu trafiğe kapatarak yürüdüler. Cağaloğlu'ndaki İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü önüne geldiğinde ise "Bakan İstifa" sloganı atıldı.

Avrupa yakasında da İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde bir araya gelindi ve buradan yürüyüşe geçildi. Burada da yine talepleri içeren dev KESK pankartı başta olmak üzere kamu emekçilerinin taleplerini içeren dövizler taşındı. KESK'e bağlı sendikalar, meslek örgütlerinin, devrimci örgütler ve siyasi partilerin pek çoğu Mücadele Birliği Platformu, Hey Tekstil İşçileri ve çeşitli siyasi partiler, Çapa yönünden alana geldiler.

Her iki yönden yapılan yürüyüş sırasında yoldan geçenler alkışlarla emekçileri desteklerken, çevre işyerlerindeki çalışanlar da sokaklardaydı, coşkulu sloganlara katılarak ve alkışlayarak destek verdiler. Her iki koldan gelen emekçiler Beyazıt Meydanı'nı doldurdular. Konuşmaların ardından sanatçıların söylediği parçalar eşliğinde halay çekilerek miting bitirildi. □

MARDİN'DE GREV

Mardin Kızıltepe SES olarak 23 Mayıs grevinde sabah hastaneye normal mesai saatinde gittik. Servislerde grev ve grevin amaçlarıyla ilgili konuşmalar yapıldı. Saat 10.00 gibi hastane bahçesinde toplanan SES'li emekçiler önce grev bayrağını astı. Bizler grev önlüklerimizi giydik ve halaylar çekerek grevimizi başlattık.

Hastane bahçesinde "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "İşçi Memur Elele Genel Greve", "AKP Zammını Al Başına Çal", "Dünya Emeginin Olacak" sloganlarını attık. Saat 11.00'de basın açıklaması okuyarak, KESK bileşenleriyle ortak basın açıklaması yapmak için araçlarla konvoy halinde eylem alanına gidildi.

Dev-Sağlık İş, Belediye İş, Eğitim Sen, BES, SES'in katıldığı yürüyüş Özgürlük Meydanı'nda son buldu. Bini aşkın emekçinin katıldığı grev, halaylarla sonlandırıldı.

Mardin'den DEK'li Emekçiler

İZMİR'DE GREV!

Kamu emekçileri yeni yasal düzenlemeler ve önerilen zamlar için İzmir'de de grevdeydi. KESK'in çağrısıyla 23 Mayıs Çarşamba günü saat 10.30'da Basmane Meydanı'nda toplandı. Kamu emekçileri Basmane Meydanı'na kendi şubeleri önünden yürüyerek geldi. Basmane Meydanı'na sığmayan kamu emekçileri saat 10.45'de Konak Meydanı'na yürümeye başladı. Emekçiler sık sık "3'ü 5'i Değil Hakkımızı İstiyoruz", "Yandaşlarını da Zammını da Al Git", "İnsanca Bir Yaşam İçin Grevdeyiz" pankartlarını açarken "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Zafer Savaşan Emekçilerin Olacak", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Karanlığa Teslim Olmayacağız", "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganları attı. Polis Konak Meydanı'nı barikatla kapattığı için İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde bir platform kuruldu. Saat 12.30'da KESK İzmir Şubeler Platformu adı-

na BES şube başkanı Ramiz Sağlam basın açıklamasını okudu.

Açıklamada "Bugün burada yalnız değiliz. İşçiler, sağlık çalışanları, mimar ve mühendisler, öğrenciler, veliler, kadınlar olarak bir aradayız. Bugün kamu emekçileri olarak bizimle dalga geçenlere, 2012'nin Türkiye'sinde bizi hala kapı kulu olarak görenlere en iyi cevabı vermek için grev hakkımızı kullanıyoruz" denilirken; 4+4+4 eğitim sistemi, tam gün yasasına, toplu sözleşme gö-

rüşmelerine ve artan baskılara değinildi. Son olarak "Tüm emekçileri, işçileri, halkımızı, yoksulluğun, sefaletin, baskıların karanlık dünyasına karşı mücadele içinde birleşmeye ve geleceğimize hep birlikte sahip çıkmaya çağırıyoruz" denildi.

Greve "Zafer, Zafer İnan Billur Tuz İşçilerinin Olacak, Yaşasın Billur Tuz Direnişimiz -Tek Gıda-İş Sendikası", pankartıyla Billur Tuz işçileri, "Zafer Direnen Öğretmenin Olacak" pankartıyla AYÖP", "Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz. Kıdem Tazminatlarımızı Ödeyin" pankartıyla İzmir Basma Graud Ailesi Maduru İşçiler, "Okulumu Dokunma" pankartıyla 23 Nisan İ.Ö.O. Velileri", DİSK TMMOB pankartıyla destek verirken TÜMTİS, Mücadele Birliği Platformu da destekte bulundu. Grev halaylar ve türkülerle son buldu.

Mücadele Birliği / İzmir

ANTEP'TE KAMU EMEKÇİLERİ ALANLARI ZAPT ETTİ

Antep'te emekçiler merkezdeki üç meydanı zapt ettiler. Demokrasi Meydanı, Yeşilsu Parkı ve Maarif Meydanı emekçilerle doldu taşı.

Mücadele Birliği olarak bizler de Balıklı Parkı'ndan bayraklarımızı açarak yürümeye başladık. Toplanma alanına doğru ilerlerken yürüyüşe başlamış olan emekçileri sloganlarımızla karşıladık, onlar da ıslık ve alkışlarıyla bizleri selamladılar. Ardından KESK'in bulunduğu toplanma alanına doğru yaklaşırken "Yaşasın Emekçilerin Mücadele Birliği", "Zafer Savaşan Emekçinin Olacak", "Emekçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Savaşa Savaş Kazanacağız", "Bütün İktidar Emegin Olacak", "Zamları Yırtarız Ankara'yı Yıkabiliriz", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak" sloganlarımızla kitle içerisine girdik.

Daha sonra Maarif Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Hükümet Zammını Al Başına Çal", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganları ile Maarif Meydanı'na gelindiği sıra kitleye Ayışığı Sanat Merkezi'nin broşürleri dağıtıldı. Burada sendika başkanlarının yaptığı konuşmalar sonrasında halaylarla eylem sona erdirildi.

Mücadele Birliği /Antep

EMEKÇİLER HATAY'DA DA İŞBIRAKTI

Kamu emekçilerinin iş bırakma eylemi Hatay'da kitlesel bir katılımı gerçeğe dönüştürdü. 23 Mayıs günü Doğu Okulları önünde toplanan binlerce kişi sloganlarla yürüyüşe geçti. "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Hiç Birimiz", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Faşizme Karşı Omuzu Omuzla" sloganlarının atıldığı eylemde bazı okullarda "Bu İşyerinde Grev Var" pankartı asıldı. Eyleme KESK'e bağlı sendikaların yanı sıra TTB gibi birçok kitle örgütü katıldı. Bizler de Mücadele Birliği olarak eyleme destek verdik.

Kamu emekçileri adına basın açıklamasını Eğitim Sen Şube Başkanı ve Dönem Sözcüsü Ayhan Erkal okudu. Basın açıklamasına "Merhaba! Haklarına özgürlüklerine sahip çıkarak Türkiye'nin her yerinde yüreği aydınlık bir gelecek için çarpan herkese selam gönderiyoruz" diyerek başlandı. "Değerli dostlar toplu sözleşme görüşmeleri göstermiştir ki ortada sadece sınıfsal bir tercih vardır. Hükümet tercihini kamu emekçilerinden, emeklilerden değil bugüne kadar olduğu gibi sermayeden yana kullanmıştır... Son teşvik paketinde, patronlara bir seferinde 3 milyar lira teşvik paketinin açıklanması bunun bir ispatıdır. İşsizlik sigortası fonunun patronlara aktarılması bunun ispatıdır" diyen Erkal, sözlerine şöyle devam etti. "Halk bu ülkenin açlık sınırına yakın yoksulluk sınırına uzak bir yaşam mahkûm edilen kamu emekçileri değil midir? Halk yıllarca emeği sömürdükten sonra unutulmuş sefaletle itilen emekliler değil midir? Halk kar hırsı yüzünden gerekli önlemler alınmadan çalışmaya zorlandığı için binlerce iş cinayetlerine kurban edilen kıdem tazminatlarına bile göz konan işçiler değil midir? Bizce halk toplumun %99 unu oluşturan bu kesimlerdir" diyerek konuşmasına devam etti.

Basın açıklaması, "Değerli dostlar halka yabancı olanlara halkı tanımayanlara sesleniyoruz. Halk bizim. Halk burada. Bu halk kendisini yok sayanları mağdur edenleri biliyor. Yunanistan'da İtalya'da İspanya'da olduğu gibi dünyanın her yerinde krizi halkların değil halkları sömürenlerin yarattığını herkes biliyor... Tüm emekçileri işçileri halkımızı yoksulluğun sefaletin baskınların karanlık dünyasına karşı mücadele içinde birleşmeye ve geleceğimize hep birlikte sahip çıkmaya çağırıyoruz" denilerek sona erdi.

Eylem daha sonra davul eşliğinde çekilen halaylarla devam etti.

Mücadele Birliği /Antakya

SEFALET ZAMMINI KABUL ETMEYECEĞİZ!

Kamu emekçilerinin maaşlarına yapılacak zammın belirlendiği Kamu Görevlileri Hakem Heyeti'nin kararı belli oldu. Heyetten kamu emekçilerine 2012 yılı için 4+4 oranında 2013 yılı için ise 3+3 oranında zam yapılması kararı çıktı.

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu İstanbul Şubeleri'nden kamu emekçileri bu kararı protesto etmek ve taleplerini dile getirmek üzere bir yürüyüş gerçekleştirdi.

29 Mayıs akşamı saat 19.00'da Taksim Galatasaray Meydanı'nda taleplerini sıraladıkları pankart arkasında bir araya gelen kamu emekçileri "Hükümet Zammını Al Başına Çal", "Direne Direne Kazanacağız", "Emekçiler Elele Genel Greve", "AKP Şaşırıldı Sabrımızı Taşırıldı", "Sefalet Değil Eğitime Bütçe", "Sefalet Teslim Olmayacağız", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Emekçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Yaşasın Emekçilerin Mücadele Birliği", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atarak Taksim Meydanı'na yürüdüler.

Kamu emekçileri aynı gün gerçekleşen THY çalışanlarının grevini hatırlatarak "Hava İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın THY Grevi" sloganları atarak grevde olan işçilere desteklerini belirttiler ve "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları attılar.

Meydana gelindiğinde KESK İstanbul Şubeler Platformu Sözcüsü Arzu Erdoğan basın açıklamasını okudu.

23 Mayıs'ta yapılan genel greve atıfta bulunan Arzu Erdoğan, Başbakan ve bakanların "Memurun grev hakkı yoktur" açıklamasına ve üstü örtülü tehditlerine rağmen 1,5 milyon kamu emekçisinin hem grev hakkı olmadığını iddia edenleri, hem de grevsiz toplu sözleşme düzenlemesini içeren 4688 sayılı yasayı mahkum ederek son sözlerini söylediklerini vurguladı.

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek ve Başbakan Yardımcısı Ali Babacan'ın "Kaynak yok, ilave zam verirse bütçeye 25 milyarlık ek yük getirir bu durumda vergileri arttırmak zorundayız" açıklamasına değinen Erdoğan, bu ülkede vergi yükünün büyük bölümünün işçi ve emekçilerin sırtında olduğunu, 2002 yılından bu yana iktidarda olan AKP'nin her yıl olduğu gibi bütçe gelirinin çoğunu emekçilerden kesilen gelir vergileri ve dolaylı vergilerin oluşturduğunu, fakat kamu hizmetlerine ayrılan kaynakların yalnızca görünürde arttığını, kamu yatırımları açısından bakıldığında ise sürekli olarak küçüldüğünü belirtti.

"Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun 23 Mayıs'ta yapılan genel grevle ortaya çıkan iradeyi görmezden gelmeye hakkı yoktur. Kamu emekçilerinin taleplerinden ve ülke gerçeklerinden kopuk yapılan her değerlendirme zaten tartışmalı olan 'bağımsızlıklarını' daha da sorgulanır hale getirmiştir" diyen Erdoğan, KESK'in bundan sonra atacağı adımları yetkili kurullarında her boyutuyla değerlendireceğini ve kamu emekçilerinin iradesine ve beklentilerine göre şekillendireceğini ifade etti. İnsanca yaşam için kamu emekçilerinin bu süreçte bir kez daha tüm çıplaklığıyla ortaya çıkan emek düşmanı AKP politikalarını işyerlerinde mahkum edeceklerini belirtti ve tüm emekçilere 23 Mayıs'ta ortaya koyulan iradeye sahip çıkma çağrısında bulundu.

KESK İstanbul Şubeler Platformu olarak bundan sonra da tüm işyerlerinde kamu çalışanlarına hükümetin bu sefalet ücretini kabul etmeme ve insanca yaşam için gerekli ücretin ve çalışma koşullarının sağlanması için mücadele etmek gerektiğini anlatacaklarını ve bu mücadeleyi büyüteceklerini belirten kamu emekçileri sloganlarla basın açıklamasını sona erdirdi. □

"KİMSE BİZİ GÖRMEZDEN GELEMEZ"

KESK İzmir Şubeler Platformu, Kamu Görevlileri Hakem Kurulu (KGHK)'nun belirlediği zam oranını protesto etti.

Kamu emekçileri 29 Mayıs Salı günü saat 18.00'de Konak YKM önünde toplanarak Eski Sümerbank önüne yürüdüler. Eylemde KESK Şubeler Platformu pankartı açılırken "Ek Ücretler Emekli Maaşına Eklensin", "Hükümet Zammını Al Başına Çal", "Sefalet % Delik Zamlara Hayır" dövizleri taşındı. Kitle yürüyüş boyunca "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokak Kazanılır", "Karanlığa Teslim Olmayacağız", "Sadaka Değil Toplu Sözleşme", "Tayip Zammını Al Başına Çal" sloganları attı.

Eski Sümerbank önüne gelindiğinde basın açıklamasını KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü BES Şube Başkanı Ramiz Sağlam okudu.

Açıklama, 23 Mayıs grevinin başarıyla gerçekleştirildiği söylenerek başladı. Zamlar ve TİS üzerine ise "Geldiğimiz noktada kimsenin kamu emekçilerinin 23 Mayıs grevi ile ortaya koyduğu iradeyi görmezden gelmesi mümkün değildir. 23 Mayıs grevindeki talepleri görmeden alınacak kararlar artık meşru ve hukuki değildir" denildi.

Son olarak KGHK'ya "23 Mayıs'ta ortaya çıkan iradeyi görmezden gelmeye hakkınız yok. Kamu emekçilerinin taleplerinden ve ülke gerçekliklerinden kopuk olarak yapacağınız her değerlendirme zaten tartışmalı 'bağımsızlığınızı' daha da sorgular hale getirecektir... KESK insanca bir yaşam için kamu emekçilerinin sesi ve taleplerinin takipçisi olmayı kararlılıkla sürdürecektir" çağrısında bulunuldu.

Eylem sloganlarla ve alkışlarla son buldu.

Mücadele Birliği/İzmir

HEDEF İKTİDAR

Devrim nedir, ya da nasıl “doğar”? Devrim sayısız kitle eyleminin, çatışmanın, çarpışmanın, çelişkinin üst üste gelmesinin, yığılmasının, birikmesinin sonucu toplumun alt üst olmasıdır. Devrim bütün bunların bir araya gelmesi sonucu “doğar”. Devrim bir partinin, örgütlü bir gücün ya da bir sınıfın değil, kitlelerin eseri olacaktır. Elbette devrim bir sınıfa, işçi sınıfına dayanmalıdır, dayanacaktır. Ancak kim ki devrimin sadece işçi sınıfının eseri olacağını ileri sürerse o devrimden bir şey anlamamış demektir.

Devrim kitlelerin eseri olacaksa ve devrimin toplumsal ordusu durumundaki kitleler bu gün yüz binlerle harekete geçiyorlarsa devrim tüm pencerelerden bize bakıyor demektir. Kitlelerin hareket halinde olması öncü-devrimci partinin onlarla ilişki kurabilmesi için koşulların son derece uygun olduğu anlamına gelir. Türkiye ve Kürdistan şimdi böyle bir süreçten; devrimci sınıf partisinin işçilerle, emekçilerle, Kürt halkıyla, sömürülen tüm kesimlerle kolayca ilişkiler geliştirebileceği bir süreçten geçiyor.

Havayolları emekçilerinin aniden patlak veren grevi, işçi sınıfı ve devrimci kitle hareketinde yeni bir aşamanın eşliğinde olduğumuzu gösterdi. Grev, hükümetin “grev yasağı” getireceği haberi üzerine aniden patlak verdi ve havayolu ulaşımını felç etti.

Hükümet, emekçilerin bu grevi karşısında paniğe kapıldı. Açıklama üstüne açıklama yaptı, grevciyi işten atmakla, tazminat ödetmekle, mahkemeye vermekle tehdit etti ve en sonu, her zaman başvurdukları bir yöntemle, emekçilerle halkı karşı karşıya getirme taktiğine başvurdu. Hükümetin adımları ve çabaları emekçilerin öfkelerini daha da artırdı. Hazırlıksız başlayan grev bir noktada bitti ve biter bitmez hükümet işten atmalara başladı.

Hükümetin adımları, kuşku yok, emekçilerdeki kızgınlık, kin ve öfke gibi şiddetli duyguları körüklüyor. Baskı, şiddet, sindirme içerikli politikaları nedeniyle emekçi sınıflarda ve Kürt halkında iktidara karşı birikmiş şiddetli öfke, kızgınlık, kin hali aslında sık sık kendini dışa vuruyor. Havayolları emekçilerinin grevi hem bu ruh halinin dışavurumunu hem de hükümete karşı şiddetli duyguların yaygınlığını göstermesi bakımından önemli.

Harekette Süreklilik

Havayolları emekçilerinin grevi bu konudaki tek örnek değil. Hükümete karşı kızgınlık, öfke, kin gibi duyguların toplumun çok daha geniş kesimine yayıldığını gösteren çok daha başka örnekler var. 19 Mayıs'ta “ulusal içerikli” de olsa sonuçta hükümetin bir konudaki politikasına duyulan kızgınlık ve öfke sonucu iki yüz bin kişi sokaklara indi. Bu, sayısı yüz binlerle ölçülen bir kitlenin hükümetin politikalarına karşı bir anda harekete geçebildiğinin, taşıdıkları şiddetli duyguları eyleme dönüştürdüklerinin işareti.

Artık Kürt halkı ve emekçi sınıflar, sisteme, sistemin somutlaşmış hali olana hükümete karşı duygularını eylemle ifade ediyorlar. Aslında bu yeni bir durum değil. Ama bu günü dünden ayıran özellik, birincisi, bu durumdaki kitle sayısının artık yüz

binlerle ölçülüyor olması; ikincisi bu kadar kalabalık kitlelerin hemen eyleme geçebilmesidir.

Türkiye ve Kürdistan'da emekçi kitleler ve ezilen halklar artık sürekli hale gelen bir hareketlilik içinde. Mayıs ayında bu hareketlilik neredeyse doruğa çıktı. 1 Mayıs biliniyor, dünyada Küba ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti dışında en yoğun katılımın olduğu ülke Türkiye oldu. Kürdistan da 1 Mayıs eyleminin çok kalabalık katılımıyla geçtiği bir coğrafya oldu.

On binlerce kişinin katıldığı emekçi memur eylemi 1 Mayıs'ı takip etti. 1 Mayıs'ın ardından hükümet politikalarına tepki olarak 19 Mayıs günü yüz binlerce insan sokaklara aktı. Bu büyük eylemler arasında geçen zamanda irili-ufaklı sayısız eylem gerçekleşti ve bunların hepsi de hükümetle cisimleşmiş düzene karşı olmak gibi bir içerikte idiler. Kısacası, genel bir kızgınlık, öfke, isyancı, ayaklanmacı ruh hali toplumun geneline yayılmış; dahası egemen olmuş halde. Ve en önemlisi, hareket süreklilik kazanmıştır.

Hükümetin Yanıtı: Daha Çok Baskı

Fakat hareket her şey demek değildir. Hareketin her şey, sonal amacın hiçbir şey sayıldığı düşüncenin mahkûm edilmesinin üzerinden yüzyıldan fazla zaman geçti. Elbette, emekçi sınıflar, ezilen halklar, işçi sınıfı, yoksullar iktidara karşı günlük mücadele içinde hem bilinç hem de örgütlülük olarak kendilerini geliştirirler, bir devrim için zorunlu olan eğitimlerini bu hareketlilik içinde alırlar. Nasıl ki grevler işçi sınıfı için bir okul görevi görürlerse günlük eylemler de ezilen sınıflar için bir okul görevi görürler.

Buna karşılık, günlük mücadelesinin eğitici özelliğine rağmen, politik hedef doğru saptanmamışsa ve hareketin kendisi politik hedefe bağlanmamışsa kitleleri başarıya götürme gücüne sahip olamaz. Bu nedenle, politik hedefler emekçi sınıfların, Kürt halkının, mücadele halindeki kitlelerin zafere ulaşabilmeleri açısından yaşamsal önemdedir.

DAR OLMALI!

Biz bu gerçeğin önemini, güncel mücadelenin her adımında görüyor, hissediyoruz. Kürt halkı, emekçi sınıflar, ezilen halklar hükümetin baskı, sindirme, hak gaspı politikalarına karşı her gün eylem halinde olmalarına karşılık bu mücadelelerinden bir sonuç alabilmiş değiller. Alevi emekçiler eğitim sistemindeki değişikliklere, Kürt halkı, örneğin Roboski katliamına, işçi sınıfı kazanılmış haklarının ellerinden alınmasına karşı büyük kitle eylemleri düzenlediler. Ama bu eylemlerin hiç biri hükümeti bildiği politikaları yaşama geçirmekten alıkoymadı. Son örnek Havayolları emekçilerinin oldu. Yüzlerce havayolu emekçisi, havayolu ulaşımını felç eden bir eylem yapmalarına rağmen hükümet “grev yasağı” getiren yasayı çıkartmaktan, Cumhurbaşkanı da bu yasayı jet hızıyla onaylamaktan çekinmedi.

Tekelci sermaye iktidarı, Kürt halkının, işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıfların, ezilen halkların kendisine karşı verdikleri mücadeleye daima, bildiğini okuma, daha çok baskı, sindirme politikası izleyerek yanıt verdi. Emekçi memur hareketine ücret zammını düşük tutarak; Alevi halkın eğitim sistemine tepkisine Kuran’ı ders haline getirerek, Kürt halkının “Roboski katliamı”na karşı yaptığı dev eylemi katliamları çoğaltarak yanıt verdi.

Hedef İktidar Olmalı

Bütün bunların tek açıklaması var: İktidar, kendisini yıkmayı, devirmeyi amaçlamayan eylemlerden etkilenmiyor. Buradan çıkarılması gereken tek sonuç, güncel mücadelede kitle eylemlerinin hedefinin iktidarın ele geçirilmesi olması gerektiğidir.

Bu söylediklerimizden güncel mücadelenin önemi olmadığı anlamı çıkmaz. Sadece güncel mücadelenin sonuç alabilmesi için mutlaka iktidarın ele geçirilmesi hedefine bağlanması gerektiği; her türlü mücadelede bu hedefin en başa alınması gerektiği sonucu çıkar. İşte ancak o zaman kitlelerin mücadelesi etkili olur, onların enerjisi iktidar üzerinde yıkıcı bir etki yaratabilir. Ve işte ancak o zaman uğruna mücadele edilen

“reformlar” iktidarı ele geçirme amacı gerçekleşmese bile, bu amaç için verilen mücadelenin yan ürünü olarak elde edilebilirler. Sermaye sınıfı ve emperyalist güçler ancak iktidarı tehlikede gördükleri zaman, asıl olanı kaybetmemek için tavizler verirler, “geri adım” atmayı kabul ederler, “reformlar” a razı olurlar.

İktidarın ele geçirilmesinin temel güncel hedef olarak Kürt halkının, işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıfların önüne koyulmasını “erken” bulanlar var. Böylesi, sistemle bağlarını koparmayan, koparmak da istemeyenlerdir. Kitleleri sistem içinde tutmayı amaç haline getirmiş bulunan böylesinin iddialarının çok temelsiz ve tutarsız olduğunu göstermek son derece kolay.

Şunu bile söylemek yeter: Bir ülkede milyonlarca insan politik iktidara; o iktidar şahsında sömürü düzenine karşı harekete geçmiş ise böylesi koşullarda devrimci güçlerin tek hedefi politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesi olabilir, olmalıdır.

Kitle Hareketinin Büyük Önemi

Yukarıda kitle hareketinin, harekete katılan emekçi sınıflar üzerindeki eğitici etkisine işaret ettik. Ama onun önemi bundan çok daha ötedir.

Devrim nedir, ya da nasıl “doğar”? Devrim sayısız kitle eyleminin, çatışmanın, çarpışmanın, çelişkinin üst üste gelmesinin, yığılmasının, birikmesinin sonucu toplumun alt üst olmasıdır. Devrim bütün bunların bir araya gelmesi sonucu “doğar”. Devrim bir partinin, örgütlü bir gücün ya da bir sınıfın değil, kitlelerin eseri olacaktır. Elbette devrim bir sınıfa, işçi sınıfına dayanmalıdır, dayanacaktır. Ancak kim ki devrimin sadece işçi sınıfının eseri olacağını ileri sürerse o devrimden bir şey anlamamış demektir.

Devrim kitlelerin eseri olacaksa ve devrimin toplumsal ordusu durumundaki kitleler bu gün yüz binlerle harekete geçiyorlarsa devrim tüm pencerelerden bize bakıyor demektir. Kitlelerin hareket halinde olması öncü-devrimci partinin onlarla ilişki kurabilmesi için koşulların son derece uy-

gun olduğu anlamına gelir. Türkiye ve Kürdistan şimdi böyle bir süreçten; devrimci sınıf partisinin işçilerle, emekçilerle, Kürt halkıyla, sömürülen tüm kesimlerle kolayca ilişkiler geliştirebileceği bir süreçten geçiyor.

Eylem halindeki kitlelerle bağ kurmanın, ilişki geliştirmenin birinci ve temel adımı, kitle eylemlerinde yer almaktır. Bu, Leninist güçlerin zaten bildiği ve yaşama geçirdiği bir kuraldır. Fakat işçilerin, emekçilerin yüzlerle değil, binlerle de değil, on binlerle, yüz binlerle harekete geçtiği koşullarda işçilerle olsun, diğer emekçilerle olsun bire bir ilişki kurmak artık yetersiz kalır. Böylesi koşullarda iki şey öne çıkar: Birincisi, işçi sınıfı ve diğer emekçilerle toplanmalar yapmak, ikincisi, ajitasyonu öne çıkarmak.

Söylediklerimizin ne anlama geldiği açıktır: Leninistler şimdi irili-ufaklı onlarca, yüzlerce işçi toplantısı, emekçi toplantısı düzenlemeli, bu toplantılarda, işçilere ve diğer emekçilere iktidar dışında her şeyin hiçbir şey olduğu, kitle eylemlerinin neden somut sonuçlar elde etmediği, ne yapılması gerektiği somut örneklerle anlatılmalı.

Bu noktada dikkat edilecek husus, işçilerle, diğer emekçilerle, Kürt halkıyla düzenlenecek toplantıların gelip geçerken yapılan şeyler değil, başlı başına planlanmış bir politik faaliyet olarak ele alınması gerektiğidir. Küçük küçük çabalardan büyük sonuçlar elde edilebilir, elde edilecektir. Çünkü işçi sınıfı, diğer emekçi sınıflar ve Kürt halkı isyancı, ayaklanmacı, kızgın, öfkeli bir ruh haline sahipler ve devrimin bu toplumsal ordusuna yönelik en ufak bir çaba meyvesini fazlasıyla verecektir.

Bu gün işçi sınıfını kazanan geleceği de kazanmış olacaktır. Devrimin öncüsü olmanın, devrimi yönetmenin birinci koşulu işçi sınıfını kazanmaktır. Planlanmış, başlı başına politik faaliyet olarak ele alınmış işçi toplantıları bu konudaki en büyük yardımcımız olacaktır. □

TEDAŞ İşçileri: “Kendimize ve İşçi Sınıfına Güveniyoruz”

Polis gece eylem alanını demir bariyerlerle çevirmişti. Bekleyişlerini bariyer kenarında sürdüren işçilere polis “burada da duramazsınız” deyince işçiler müdürlük önündeki yolu tekrar trafiğe kapatarak tepkilerini gösterdiler.

23 Mayıs Çarşamba:

80 günden beri Tedaş Demirköprü Müdürlüğü önünde işe geri dönmek için eylem yapan işçilere sabah erken saatlerde bir polis saldırısı gerçekleşti.

Sabah 08.30 civarında zabıtalara eşliğinde işçilerin çadırına gelen polis, çadırı kaldıracaklarını söyledi, işçiler ise eylem çadırlarının sökülmesine izin vermeyeceklerini belirttiler. Polis ve zabıtalara protesto etmek için işçiler, Fuzuli Caddesini trafiğe kapattılar. Bazı işçiler de TEDAŞ binasına dönerek sesli bir şekilde "daha dün bir işçi Adana'da akıma kapılarak öldü. Daha ne kadar sessiz kalacağız" diyerek çalışmakta olan işçilere "artık yeter" çağrısı yaptı. Çadırlarının kurulu olduğu yerde birbirlerine kenetlenen işçiler "Atılan İşçiler Geri Alınsın" sloganı atarak polisin saldırısını protesto ettiler.

Bunun üzerine polis tekrar işçilere saldırarak gözaltına almaya başladı. Gözaltına direnen bazı işçileri yerlerde sürükleyen polis, bazı işçileri de kelepçe takarak götürdü. İşçiler polis araçlarının içerisinde de "Yarın sabah tekrar burada olacağız" diyerek kararlılıklarını belirttiler. 11 işçinin gözaltına alındığı saldırıdan sonra işçiler Adana Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüler.

Saatler 10.00'a gelirken işçi aileleri TEDAŞ önüne gelmeye başladı. Bir işçinin babası arabası ve benzin ile birlikte geldi, aracın kapılarını kilitledi ve kendini yakmakla tehdit etti. Kısa süre sonra eylem alanı ambulans ve polis ekipleri tarafından çevrildi. Bu arada gözaltındaki işçiler serbest bırakılırken, tüm işçiler ve aileler yolu kapatarak beklemeye başladı.

Ancak polis yolu kapatan işçilere ve ailelere saldırdı. Biber gazı ile saldıran polis, 20 kişiyi gözaltına aldı.

24 Mayıs Perşembe:

4 TEDAŞ işçisi sabah saatlerinde valilik önüne kendilerini zincirleyerek işe geri dönme taleplerini yinelediler.

Polis gece eylem alanını demir bariyerlerle çevirmişti. Bekleyişlerini bariyer kenarında sürdüren işçilere polis “burada da duramazsınız” deyince işçiler müdürlük önündeki yolu tekrar trafiğe kapatarak tepkilerini gösterdiler. Bu eylemde 8 işçi ve 2 Mücadele Birliği okuru gözaltına alındı.,

Aynı dakikalarda Valilik önünde kendilerini zincirlerle bağlayan ve sloganlar atan işçilere de polis demir kesme makaslarıyla müdahale ederek 4 işçiyi gözaltına aldı.

25 Mayıs Cuma:

Gözaltına alınan işçiler, savcılığa çıkarıldılar. 2 Mücadele Birliği okurunun da arasında olduğu 14 kişinin savcılık sorgulaması öğle saatlerinde sona erdi. 10 kişi, “2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası'na muhalefet” gerekçesiyle tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi.

İşçiler ve 2 Mücadele Birliği okuru mahkemede alınan ifadelerinin ardından saat 16.00'da tutuksuz yargılanmak üzere serbest

bırakıldılar. Ayrıca işçilere 72'şer lira 'Trafik akışını tehlikeye düşürmek, durdurmak için yola atlamak, yere yatmak' nedeniyle ceza yazıldı. İşçiler saat 18.00'da Genel-İş Sendikasının önünden İnönü Parkı'na bir yürüyüşle saldırı ve gözaltıları protesto etme kararı aldılar.

Yürüyüş sırasında halkın da desteğini alan işçiler, İnönü Parkı'na geldiler. Bir işçi eşi konuşma yaptı. Yaşadıklarını anlatıp, bu saldırıların kendilerini yıldıramayacağını söyledi. Ardından yine bir işçi eşi sözü aldı ve saçlarından sürüklenerek gözaltına alındığını ve kendisini gözaltına alan kadın polisin küfür ve hakaretlerine maruz kaldığını söyledi.

Sonrasında sözü alan Enerji-Sen Örgütlenme Sekreteri Süleyman Keskin, “82 gündür haykırıyoruz. Tedaş'ın önünde ve işe geri dönmek için her türlü eylemi yapacağımız sözünü veriyoruz ve bu baskı ve gözaltıların bizleri asla yıldıramayacağını buradan haykırıyoruz” dedi.

Eylem “Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor” sloganıyla bitirildi.

1 Haziran Cuma:

Atatürk Parkı'nda bir araya gelen işçiler ve aileleri "Tedaş'ta Yasa Uygulansın, Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartını açıp Atatürk Caddesi boyunca sloganlarla yürüdüler.

Çevreden de destek alarak İnönü Parkı'na gelen işçiler adına basın açıklamasını okuyan Tayfur Karayaka: “Dostlarımızla emekten yana olanlarla hep birlikte 'Tedaş'ta Direniş Kazanacak' sloganını örgütledik. Bildiri dağıttık, yürüyüşler yaptık, imza topladık. 'Tedaş İşçisi Kazanırsa, Adana Kazanacak' dedik. Tüm Adana'yı dolaştık.

Kâh Adana Demirspor tribününde 'Atılan İşçiler Geri Alınsın' pankartı olduk; kah Cuma akşamları yaptığımız dinletilerde 'Çav Bella' dedik. Sayısını hatırlamadığımız kadar gözaltına alındık, para cezalarına muhatap olduk. Yılmadık. İşimiz, aşımız, çocuklarımız için yılmadık. Tüm Adana şahittir ki; eşlerimizi, çocuklarımızı yerlerde sürüklediler, gözaltına aldılar; her gözaltı sonrası direniş yerine dönüp 'Tedaş'ta Direniş Kazanacak' dedik. Şimdi Adana Emniyeti, çadır kurup direndiğimiz iş yerimizin önünü demir bariyerlerle kapattı. Bütün yaya geçişine de kapattılar. Tedaş'ın önünde ki refüje oturmamalım diye çevik kuvvet polislerini de oraya oturttular. İşgal orduları gibi geldiler.

Direnin haklılığı, bütün gerçekliği ile gözler önündü. Bir tarafta işçiler, diğer tarafta ise sermaye ve onun kolluk güçleri. Yürüttüğümüz haklı direnişimizi tüm kırma çabalarınız boşuna. Bakın yine sokaktayız, dövdüğünüz eşlerimizle, gözaltına aldığımız çocuklarımızla, emekten yana olanlarla yine haykırmaya geldik, 'Tedaş'ta Direniş Kazanacak' dedi.

Mücadele Birliği okurlarının da destek verdiği eylem sloganlarla bitirdi.

"GREV HAKKIMIZ ENGELLENEMEZ"

Havacılık sektöründe grevin yasaklanmasını ve greve giden işçilerin işten çıkarılmasını protesto etmek için Adana Hava-İş üyesi işçiler bir yürüyüş ve basın açıklaması yaptılar.

Eylem 1 Haziran günü saat 12.00'da Hava-İş Adana Şubesi önünde "Grev Hakkımız Engellenemez" sloganıyla başladı. "THY'de Grev Yasağına, İşçi Kıyımına Hayır, Yaşasın İş, Ekmek Özgürlük Mücadelemiz" pankartı açan işçiler, "İşçi Memur El Ele Genel Greve", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "AKP Şaşırıldı Sabrımız Taşırıldı", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atarak Çakmak Caddesi'nden geçerek İnönü Parkı'na geldiler.

Burada basın açıklamasını Hava-İş Adana Temsilcisi Bülent Koçder okudu ve "Havacılık iş kolundaki grev yasağı bir ön adımdır. Eğer emek

cephesi gerekli tepkiyi göstermezse sıra diğer iş kollarına doğru grev yasaklarının kapsamının genişletilmesi gündeme gelecektir. Çünkü hayallerinde Türkiye'nin Çin olması; işçinin, emekçinin hiçbir hak talep etmeden günde birkaç dolar karşılığında çalışıp sonra da yöneticilerine kendilerine iş verdiği için şükür etmesi vardır. (...) İşvereni son kez uyarıyoruz. Haksız, yasal olmayan ve hala hukuka uygun tebliğ etmediğiniz iş sözleşmesi fesihlerini geri alın." Ardından sözü alan TÜMTİS Genel Başkanı; "Artık bu günden itibaren bizler için tüm Türkiye eylem alanıdır. Bu saldırıları ancak emek güçlerinin birlikte mücadelesiyle karşılayabiliriz" dedi.

Eyleme DİSK, KESK ve Sendikal Güç Birliği Platformu katılarak destek verdi. Mücadele Birliği okurlarının da katıldığı eylem sloganlarla sona erdi.

Terketmedi Sevdanız Bizi...

Haziran'da ölmek zor... Sanatlarını, emeğiyle yarınları yaratan işçi ve emekçiler için üreten ve geleceğe dair umutlarını taşımalarında onlara can suyu katan birçok devrimci sanatçımızı Haziran ayında ölümsüzlüğe uğurladık. Orhan Kemal, Kazım Koyuncu, Maksim Gorki, Nazım Hikmet, Ahmed Arif.

3 Haziran 2012 Pazar günü "Nazım Hikmet & Ahmed Arif Terketmedi Sevdanız Bizi Ayışığı Sanat Merkezi" pankartıyla Yeşilsu Parkı'na geldikten sonra saat: 13.30'da "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla", "Nazım Hikmet Ölümsüzdür", "Ahmed Arif Ölümsüzdür" "Devrimci Sanat Susturulamaz" sloganları ve Ahmed Arif'in "Uy Havar" adlı şiiri ile basın açıklamasına başlandı.

Ardından Ayışığı Sanat Merkezi'nin Tiyatro Atölyesi'nden bir arkadaş Nazım Hikmet'in "Korku" adlı şiiri okunduktan sonra "28 Kanunisani" adlı şiirin dramatisesi gerçekleştirildi. Şiir dramatisesinin ardından basın metnine geçildi.

Basın metninde her iki devrimci şairin emekçi halklar için ürettikleri sanat üzerine vurgu yapılırken onların kitlelerden asla yalıtılmayacağı ve kararlılıkları ve duruşları ile örnek yaratan devrimci kişiliklerinden bahsedildi. Basın açıklamasının sonlarına doğru, sermaye sınıfının her gün emekçi ve ezilen kitlelere saldırılarını arttırırken sanat üzerine yoğunlaşmaya başladığına ve bu saldırılardan birine de örnek olarak Tiyatro kurumlarının sanatçıların elinden alı-

arak tamamen bürokratların eline bırakılıp bir şube yönetimine çevrilmeye çalışılmasına vurgu yapıldı.

Ayışığı Sanat Merkezi, en son olarak hiçbir baskı ve saldırıların emekçilerin sanatını yok edemeyeceği Nazımlar ve Ahmed Arif'ler gibi tüm baskı ve saldırılara karşı yılmadan daha bir kararlı ve inatçı bir şekilde burjuva yoz sanata karşı devrimci sanatı kitlelere ulaştırmaya devam edeceklerini belirttikten sonra basın metni sonlandırıldı.

Ardından Tiyatro Atölyesi'nden bir arkadaşın Nazım Hikmet'in "Vatan Haini" adlı şiirini dramatize etmesi ile eylem sonlandırıldı.

Ayışığı Sanat Merkezi / Antep

ENERJİ İŞÇİLERİ İSTANBUL'DA EYLEMDE

İstanbul'da BEDAŞ bünyesinde açma-kesme ve sayaç okuma işlerinde görevli 700 işçi 21 Mayıs Pazartesi günü ücretlerinin ödenmemesi üzerine İş Kanunu'nun 34. maddesi gereği iş bırakma haklarını kullanmışlardı. İşçilerin iş bırakması üzerine açma-kesme işlerini üstlenen taşeron şirketin patronları, Enerji-Sen yöneticileri ve iş yeri temsilcileriyle yaptıkları toplantı sonucunda talepleri kabul etmişlerdi.

Ancak buna rağmen, sayaç okuma işlerini alan Çıra-Marsaş taşeron şirketi işçileri tehdit etmeye başladı ve işçilere noter getirerek iş akitlerini son vereceğini söyledi. Enerji işçileri ise bu tehditlere aldırmayarak 22-23 Mayıs günleri de eylemlerini sürdürdüler.

24 Mayıs günü işçiler, iş bırakma eyleminin tam olarak etki etmediği ve Tes-İş Sendikası'nın üyelerinin de bulunduğu Sefaköy Bölgesine giderek mücadeleye katılım çağrısı yapmaya karar verdiler. Sendikalı olsun, sendikasız olsun emek ve alınteri mücadelesi verilmesi gerektiği çağrısı üzerine, Sefaköy bölgesindeki sendikasız ve Tes-İş Sendikası'na üye işçiler bu çağrıyı desteklediler. Bu arada Çıra-Marsaş patronunun ülkü ocaklarından 25 kişilik bir faşist grup ile Sefaköy'e geldiği bilgileri geliyordu.

İşçilerin mücadelesini ve dayanışmayı hazmedemeyen Çıra-Marsaş patronun çağırıldığı 25 eli sopalı faşist bölgeye geldiğinde, işçilerin bir kısmını işe çıkmaya ve minibüslere binmeye zorladılar. Buna karşı gelen işçilere ise saldırdılar.

Olay yerine gelen Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal, Enerji-Sen Örgütlenme Uzmanları Ahmet Çakır ve Ali Duman, üyeler Turgay Kobal ve Zeki Göre saldırılar sırasında gözaltına alındı.

Olaylardan sonra BEDAŞ, işçilerin ödenmeyen maaşlarının ertesi gün ödeneceği sözünü Enerji Sen başkanı Kamil Kartal'a verdi.

25 Mayıs Cuma:

İşçiler 2 aylık maaşlarından birini aldılar, ama BEDAŞ yönetimi, eylemde olan sayaç okuma yapan 700 enerji işçisine iş vermiyor.

Enerji işçilerine, sendikalı olduktan sonra sayaç okuma işlerini alan, Çıra-Marsaş taşeron şirketi tarafından baskı ve tehditler uygulandığını söyleyen işçiler Noter getirerek iş akitlerini son verilmek istendiğini söylediler.

İşçilerle Bayrampaşa'da bir kafe önünde görüştüğümüzde, kendilerine iş verilmediğini, hatta sayaç okuma makinelerinin şifrelerinin bloke edildiğini, bu yüzden de iş

yapamadıklarını söylediler. Ödenmeyen maaşlarının bugün yatırıldığını, kalanın da yatırılacağı sözünü almışlar. İşçilerin şu an talepleri, güvenceli çalışma koşullarında, sendikal haklarının tanınması, çalışma koşullarının düzeltilmesi ve taşeron yerine BEDAŞ'ta kadrolu işçi olarak çalışmak.

30 Mayıs Çarşamba:

Enerji Sen'e üye işçiler, verdikleri sendikal mücadele sonunda, BEDAŞ tarafından 120 işçinin telefonlarına "iş akitleriniz feshedilmiştir" mesajları geliyor ve işten atıldıklarını öğreniyorlar.

Taksim Meydanı'nda Gaziosmanpaşa, Bayrampaşa, Güngören, Küçükköy gibi bir çok noktada çalışan Enerji Sen üyesi işçiler, BEDAŞ Genel Müdürlüğü önüne bir yürüyüş

düzenlediler. "Taşerona Teslim Olmayacağız" pankartı açan işçiler "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır" sloganları atarak BEDAŞ Genel Müdürlüğü önüne geldiler. Mücadele Birliği, BDP, ÇHD, Sine Sen, Limter İş, Dev Sağlık İş ve bir çok kurumun temsilcisi yürüyüşe katılarak destek verdiler.

Basın Açıklamasını okuyan Arif İnan Başgedik; BEDAŞ işçilerinin aylardır maaşlarının eksik ya da geç ödendiğini bazen aylarca ödenmediğini söyledi. Başgedik sorunun çözülmediğini, 21 Mayıs'ta iş bırakma eylemi yaparak sorunlarının çözülmesini beklediklerini, ama hiç bir adım atılmadığı gibi, 120

işçinin işten çıkarıldığını söyledi.

Arif İnan Başgedik, "Bugün AKP ve BEDAŞ yetkilileri bir olup, ülkü ocakları bağlantılı taşeron şirket eliyle işçilerinin bütünlüğünü bozmak hem Adana'da hem de İstanbul'da sendikalaşmanın önünü kesmek ve işçilerin hakları için seferber olan Enerji-Sen sendikasını adeta iş yerlerinden tasfiye etmek için harekete geçti" dedi. Başgedik "son olarak buradan bir kez daha sesleniyoruz. İşimizi geri istiyoruz. Geri alana kadar da buradan ayrılmayacak, mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz" dedi.

Açıklamadan sonra kurum temsilcilerinin kısa konuşmalarıyla işçilere desteklerini belirttiler. Enerji işçileri 120 işçi işbaşı yapana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini söyleyerek BEDAŞ Genel Müdürlük önünde eylem başlattılar.

1 Haziran Cuma:

Enerji işçileri Taksim Meydanı'nda bir araya gelerek BEDAŞ Genel Müdürlüğü'ne doğru yürüyüş yaptılar. Elleri "Her Taşeron Bir Uluderedir", "Hava'da Kara'da Her Yerde Direniş" dövizleri taşıyarak, "Taşerona Teslim Olmayacağız" pankartıyla birlikte BEDAŞ önüne geldiler. Yürüyüş esnasında "Bedaş Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır" sloganları atıldılar.

Eyleme destek veren sendika ve siyasi parti temsilcileri işçilere yönelik kısa konuşmalar yaparak destek ve dayanışma çağrılarını yaptılar.

Enerji işçileri adına basına açıklama yapan; Arif İnan Başgedik, bugün 120 enerji işçisinin iş akitlerinin feshini aldıklarını, suçlarının maaşlarının zamanında istemek, maaşlarını eksiksiz istemek, güvenli çalışma koşulları talep etmek ve bu talepler doğrultusunda Enerji Sen sendikasıyla örgütlenmek olduğunu söyledi.

Başgedik eylemde son olarak iş bırakma eyleminin İş Kanunu'nun 34. maddesine göre hak olduğunu, Enerji işçilerinin taşerona devredilemeyeceğini, hukuki olmadığını, İş akitlerinin feshinin hukuksal temele dayanmadığını, tamamen keyfi uygulama olduğunu, İş kanununun 34. maddesine göre iş bırakma eyleminde yerlerine işçi çalıştırılmasının yasak olduğunu, enerji işçilerine örgütsüzlük, yani sendikasızlaştırma dayatıldığını söyledi. □

“BORUSAN İŞLETMELERİNİ EYLEM ALANI YAPARIZ!”

Borusan Holding’e bağlı Borusan Lojistik işçileri, insanca çalışma şartları için Nakliyat-İş Sendikası’nda örgütlenmeye başladılar. Sendikal çalışmaların başladığını ve işçilerin sendikaya üye olduğunu öğrenen Borusan Lojistik’in işlerini üstlenen taşeron şirket Real Hizmet patronu, şirketin Tuzla, Şekerpınar ve Tepeören işletmelerinde çalışan 25 işçinin iş akitlerini feshederek tazminatsız olarak işten çıkardı. 18-23 Mayıs tarihleri arasında işten atılan işçiler, ağır çalışma koşulları, uzun mesai saatleri ve düşük ücretleri nedeniyle sendikaya üye olduklarını belirtiyorlar.

İşçiler, Nakliyat-İş ile birlikte 25 Mayıs Cuma günü saat 11.30’da Borusan Holding’in Baltalimanı’nda bulunan Genel Merkezi önünde bir basın açıklaması yaptılar.

Basın açıklamasının ardından Borusan Holding’ten görüşme talebi geldiğini belirtilerek Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve sendika yöneticileri Borusan yönetimi ile görüşmeye gittiler.

Görüşmenin ardından kısa bir açıklama yapan Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Holding yönetiminin Borusan Holding olarak sendi-

kal örgütlenmenin bir anayasal hak olarak işçilerin hakkı olduğunu, buna saygılı olduklarını ifade ettiklerini ve Borusan Lojistik’te gerçekleşen işten atma ve sendikal örgütlenme konusundaki bu olumsuz tutumdan ha-

berdar olmadıklarını(!) belirterek gerek Borusan Lojistik gerekse de Real Hizmetler ile görüşerek bu konunun en kısa zamanda çözülmesi için çaba sarf edeceklerini söylediklerini aktardı.

Çadır Kuruldu

1 Haziran Cuma günü Borusan Lojistik işçileri ve Nakliyat İş Sendikası yöneticileri saat 11.30’da Tuzla Deri Organize Sanayi çıkışı TEM Gişeleri önünde toplanarak sloganlarla Borusan Lojistik çevresinde yürüyüş ve basın açıklaması yaptı. İşçilere DİSK’e bağlı sendika temsilcileri ve Limter-İş Sendikası’ndan temsilciler de gelerek destek verdi.

Konuşmaların ardından Borusan Lojistik Deposunun arka tarafına çadır kurulmaya başlandı. Bu arada içeride çalışan işçiler, eylem sırasında tellerin hemen ardında durarak işçilere destek verdiklerini gösterdiler. Eyleme başlayan işçiler de, içeride çalışan arkadaşlarının bir çoğunun yapılan baskılara rağmen destek vermeye devam ettiklerini belirttiler. □

CUMARTESİ ANNELERİ VE KAYIPLAR HAFTASI

Cumartesi Anneleri, Kayıplar Haftası’ndaki son eylemini, 27 Mayıs günü “1000 operasyon yapan” Mehmet Ağar’ın ceza evi önünde yaptı.

Başta İstanbul olmak üzere pek çok ilden gelen kayıp yakınları, eylemlerinin 17. yıl dönümünde kayıpların en öne çıkan faillerinden Mehmet Ağar’ın tutuklu bulunduğu Aydın’ın Yenipazar ilçesindeki Ceza evi’nin önünde toplandılar.

Kayıp çocuklarının resimleri ile ceza evi önüne gelen Cumartesi Anneleri “Ağar Kayıplarımız Nerede?” pankartı açtılar.

BDP Milletvekili Pervin Buldan’ın da destek verdiği eylemde, Yenipazar Cezaevi önüne giden kitle, polis engeliyle karşılaştı. Tüm çabaya rağmen polis barikatını aşamayan Cumartesi Anneleri sık sık “Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek” sloganı attı. Kayıp Murat Yıldız’ın annesi ise, oğlunun kemiklerini istediğini ve bulana kadar da Mehmet Ağar’ın kabusu olacağını söyledi.

Metin Göktepe’nin annesi Fadime Göktepe de kaybettiği oğlunun acısının hala içinde olduğunu, gerçek sorumluların ise cezazas kaldığını söyledi. Cumartesi anneleri, Mehmet

Ağar çıkana kadar ceza evi önünde eylem yapacaklarını belirttiler.

İHD Merkez yöneticisi Necla Şengül ise Adalet Bakanlığı’na kendilerine gelen ceza evi şikayetlerini bildirdikleri halde hiçbir ilerleme kaydedilmediğini buna rağmen, “devlet adına bin operasyon” yaptığını söyleyen Mehmet Ağar’ın ise en iyi koşullarda tutulduğunu söyleyerek bu çifte standardın nedenlerini sordu. Hapishanelerde kan tüküren mahkumların tutulduğunu buna karşın Ağar için ceza evinde sağlanan konforun çifte standart olduğunu söyleyen Şengül, eylemlerine devam edeceklerini ifade etti.

Eylemin ardından şehir merkezine gitmek isteyen Cumartesi Anneleri’nin önünü kesen bir grup faşist, “Ağar gururumuz” sloganları atarak provokasyon yapmaya çalıştı.

Eylem sırasında ilçede bulunan Susurluk sanıklarından eski özel hareketçi Korkut Eken, eylemi uzaktan izlediğini söyleyerek eylemin amacının Mehmet Ağar’ı rahatsız etmek olduğunu söyledi ve BDP Milletvekili Pervin Buldan’ın, Ağar’a yönelik “Cezanı çekene kadar kabusun olacağız” sözlerine karşılık, “Diğer milletvekili ve etrafındakiler de bizi çok iyi ta-

nırlar, asıl kabus biz oluruz” diyerek tehdit etti.

İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Mücadele Haftası etkinliklerini dernek binası önünde mum yakarak sonlandırdı.

Kayıplar haftasının son günü olan 31 Mayıs akşamı İHD önünde bir araya gelen kayıp yakınları, ellerinde kayıplarının fotoğraflarını taşıyarak, bu mücadeleye devam edeceklerini söyledi. İHD İstanbul Şubesi Başkanı Ümit Efe, dünyanın her yerinde binlerce kişinin gözaltında kaybedildiğini, denizlere, okyanuslara atıldığını, asit kuyularında, toplu mezarlarda çürütüldüğünü belirterek, Türkiye’de de 17 yıldır gözaltında kayıpların mücadelesinin verildiğini hatırlattı.

Ağar’a ödül verilerek Aydın Yenipazar Cezaevi’ne gönderildiğini ifade eden Efe, “Mehmet Ağar’a kayıpların hesabını sorduk. Kayıpların adresini çok iyi biliyoruz. Gözaltına kaybedilen insanların akıbetlerini soruyoruz. Anneler çocuklarına çiçek götürecekleri mezar istiyor. Biz kayıpların mücadelesini vermeye devam edeceğiz” dedi. □

SİLAHLARIN GÖLGESİNDE SAĞLIK HİZMETİ OLMAZ!

SES İzmir Şubesi üyeleri 22 Mayıs Salı günü saat 12.30'da Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde "Açlık, Sefalet, Tehdit Ve Silahların Gölgesinde Sağlık Hizmeti Verilemez" diyerek bir basın açıklaması yaptı. SES İzmir Yönetim Kurulu üyesi Hüseyin Uğrun'un okuduğu basın açıklamasına sağlık çalışanları ve halk yoğun ilgi gösterdi. Daha sonra İzmir Tabip Odası Yönetim Kurulu üyesi Fatih Sürenkök kısa bir konuşma yaptı.

"Son yılların, ülkemiz için kendisini bir olgu şeklinde duyurduğu en önemli alan şiddettir. Bunda şaşılacak bir şey olmaması gerekir. Çünkü ülkemizin içinde bulunduğu toplumsal süreçte siyasi iktidar, kendisini şiddet kavramı etrafında kurarak biçimlendirmektedir.

Sağlıkta Dönüşüm Programı kaliteli hizmet üretimi yerine, Sağlık çalışanlarının özlük haklarını ve saygınlıklarını azaltmış, adeta kişisel bir saldırıya dönüşmüştür. Sağlık yöneticileri, sağlık kurumlarının sayı ve alt yapı eksiklikleri-

ni gizlemek için hekimlerin ve hekim sayısının yetersizliğini öne süren açıklamalar yapmış ve dolaylıda olsa sağlık çalışanlarını halkımıza karşı hedef göstermişlerdir.

Sağlık emekçilerini hedef almış saldırıların artışıyla güvenlik tedbirlerinin eksikliğinin çok daha ötesinde sebepler olduğu açıkça ortadadır. Özellikle; aşırı hasta yükü, hasta başına ayrılan sürenin kısalığı, son yıllarda toplumda madde kullanımının artışı, ayrıca ekonomik kriz ve buna bağlı olarak yoksulluğun ve alkol-madde kullanım sıklığı ve yaygınlığının artması, son 30 yıldır sistematik olarak iktidarlar tarafından sağlık sistemindeki aksaklıkların suçlusu olarak hekimlerin ve sağlık çalışanlarının gösterilmesi, sağlıkta dönüşüm programları ile serbest piyasa ekonomisinin hiçbir sınırlama olmadan uygulanması sonucunda hekim-hasta ilişkisinin işletme-müşteri ilişkisine dönüştürülmesi gibi etkenlerin de önemli ve belirleyici olduğunu düşünmekteyiz.

Mücadele Birliği/İzmir

ÇAPA'DA İŞ BIRAKMA

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesinde sağlık emekçileri yine eylemde. Eksik ödenen performans gelirleri için 28 Mayıs günü 2 saat iş bıraktılar ve yine 29 Mayıs günü de sabah 2 saat iş bırakarak döner sermaye gelirlerindeki kesintileri protesto ettiler.

Sabah saatlerinde işbaşı yapmayarak hastane bahçesinde bir araya gelen sağlık emekçileri, hastane yönetimine tepki gösterdiler. Hastane bahçesinde yürüyüş yapan sağlıkçılar sık sık "Çalışan Uyuma, Hakkına Sahip Çık", "Yönetim Uyuma Çalışanına Sahip Çık", "Eşitlik, Adalet İstiyoruz" sloganları attılar.

Hastane bahçesinde yapılan yürüyüşlerin ardından yine sloganlarla dekanlığa yürüyen sağlıkçılar, 300-350 TL'ye varan kesintilerin yatırılması konusunda yönetimi uyardı.

Sağlık emekçileri adına açıklama yapan SES Aksaray Şube Başkanı Ersoy Adıgüzel, üniversite yönetiminin gelirlerdeki düşüşü gerekçe göstererek bu ayki performans gelirlerinde kesintiler yapmasına tepki gösterdi.

Adıgüzel, "Bizler alacağımız döner sermaye ödemesine göre aile bütçelerimizi ayarlayıp, ona göre ödemelerimizi planlamıştık. Bu kesintiler nedeniyle her birimiz ayrı mağduriyetler yaşamaktayız" dedi.

Performans gelirlerinde adil dağıtım yapılmadığını da sözlerine ekleyen Adıgüzel, performans gelirlerinin ortak bir havuz oluşturularak dağıtılması gerektiğini belirterek Performans Sisteminin sağlıkçılar için ölüm demek olduğunu söyledi ve Performans Sistemiyle birlikte çalışanlar arasındaki iş barışının bozulduğunu, angarya iş yükünün arttığını söyledi. Performansın hastalar için ise "paran kadar sağlık" demek olduğunu anlatan Adıgüzel, performans sisteminin bir an önce kaldırılmasını istediklerini söyledi. □

"NEŞEMİZDEN HİÇBİR ŞEY KAYBETMEDİK"

Billur Tuz işçileri 30 Mayıs Çarşamba günü eylemlerinin 150. gününe girdi. İşçiler işten atıldıktan sonra işe iade davası açmışlardı.

İşe iade davalarının ikincisi 30 Mayıs günü Bayraklı Adliyesinde görüldü. Şahitlerin dinlendiği duruşma 15 Ağustos'a ertelendi. İşçiler bunun üzerine mahkemelerin 1 ayda ya da 4 ayda çözecekleri işi 2-3 yıla hatta 4 yıla bile uzattıklarına değindi. İşçiler mahkemenin kararını önceden tahmin ettiklerini söylediler.

Çıkan sonucu gülererek karşılayan işçiler neşelerinden bir şey kaybetmeden eylemlerini sürdüreceklerini söylediler.

Mücadele Birliği/İzmir

"KAZANINCAYA KADAR ÇADIRIMIZDA BEKLEYECEĞİZ"

Savranoglu deri işçileri eylemlerinin 304 gününde.

30 Mayıs Çarşamba günü sonradan ismi Rodeo olan Savranoglu Deri Fabrikası kapatılacaktı. Patronun "içeride işlenmemiş malım var 10 günlük mühlet ve-

rin" demesi ile bunu kabul eden İzmir Büyükşehir Belediyesi patronun yanında olduğunu bir kez daha göstermiş oldu. İşçiler de "mecburen 10 gün daha bekleyeceğiz yeter ki 10 günlük süreç uzamasın" diyorlar.

Uzun ve zor günler geçiren Savranoglu işçileri "kazanıncaya kadar çadırımızda bekleyeceğiz" dediler.

Mücadele Birliği/İzmir

DEVİRİM ATEŞİNİ YANGINA ÇEVİRECEĞİZ!

Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özdoğan 31 Mayıs 1971 tarihinde Nurhak dağlarında katledilişlerinin 41. yılında Mücadele Birliği Platformu tarafından Karacaahmet Mezarlığı'nda Sinan Cemgil'in mezarı başında anıldı.

Mezarlıktan bir önceki durakta IETT otobüsünü durdurarak, arama yapma gerekçesiyle, anmayı engellemeye çalışan polislerin çabasını boşa çıkaran Mücadele Birliği Platformu üyeleri, saat 12.00'de Karacaahmet Mezarlığı'nda "Nurhaklarda Yanan Devrim Ateşi Hiç Sönmeyecek" yazılı pankartları ve Deniz Gezmiş'in resminin bulunduğu kızıl bayraklarıyla bir araya geldi.

Saat 11.00'den itibaren anma için gelenler, mezar başında yapılacak anma etkinliklerini ortaklaştırmak için beklediler. Sinan Cemgil'in oğlu Taylan Cemgil ve ailesi, Sinan Cemgil'in arkadaşları ve 78'liler Derneği üyeleri de anma için oradaydı.

Hep birlikte atılan sloganlarla başladı anma. Sinan Cemgil ve ailesinin mezarına kızıl karanfiller, papatyalar konuldu. Nurhak'ta ölümsüzleşen Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan ve Kadir Manga şahsında tüm devrim ve komünizm savaşçıları adına saygı duruşunda bulunuldu.

Saygı duruşunun ardından, öncelikle "Sinan Cemgil'in Arkadaşları" olarak kısa bir anma yapıldı. 78'liler Derneği, Sinan Cemgil anısına bir konuşma yaptı. Mücadele Birliği Platformu'nun yaptığı anmada platform adına Vefa Serdar konuştu. "Onların yaşamları ve ölümleri bizler için birer savaş çağrısıdır. Biz onların miraslarını devraldık ve onlardan devraldığımız bayrağı bugün en yükseklerde dalgalandırmayı bir görev biliyoruz. Devrim yaşıyor, Denizler yaşıyor, devrim büyüyor, isyan büyüyor. Bu topraklarda Deniz'in adı Sinan'ın adı devrimle özdeşleşmiştir. Karşımızdaki güçler ne yaparlarsa yapsınlar bu gerçeği değiştiremezler. ... Denizlerin mitingine katılanların sayısındaki artışı görüyorsunuz. Daha da artacak, milyonları bulacak. Çünkü Deniz devrimdir, Sinan devrimdir, onların bizlere gösterdiği mücadele yolu devrimin yoludur" dedi.

Denizlerin mirasını devralan Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB)'nden öğrenciler büyük usta Nazım Hikmet'in şiiriyle girdiler söze: "Günler ağır / Günler ölüm haberleriyle geliyor.../Varılacak yere / kan içinde varılacaktır. / Ve zafer / artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar / turnakla sökülüp koparılacaktır..." diyerek Denizlerin Sinanların dalgalandığı devrim bayrağını zafere ulaştırma kararlılığını bir kez daha haykırdılar. "Bizler Devrimci Öğrenci Birliği

olarak buradayız. Buradayız çünkü Denizlerin, Sinanların yoldaşlarıyız. Çünkü onların bize devrettiği devrim ateşinin sönmeyeceğini, bir yangına dönüşeceğini göstermek zorundayız. Buradayız çünkü cellattan hesap soracağız" diyerek Denizlere Sinanlara olan devrim sözünü yinelediler.

"Dört bir yana haber salsam / Öldü desem inanır mı? / Dağlar bana geri verin / Kadirimi Sinanı / Nurhak sana güneş doğmaz / Uçan kuşlar yuva kurmaz / Dökülen kan, yerde kalmaz / Soracağız hesabını / Böyle kalır sanma devran / Yola devam eder kervan / Öldü Sinan, doğdu Sinan / Omuzladı silahını" diyerek Nurhak türküsüyle başlayan Denizleri, Sinanları selamlayan Emeğe Ezgi, "Bizim için yaşamak, savaşarak ölmektir / Sana anlatmaya geliyorum Maraş, / Seni çoşturmaya geliyorum Pazarcık / Elbistan, İslahiye'den geçiyor yolum / Sana geldim Antep, suskun durma Nurhak Dağı / Es, gürlü ilan et bağrındaki isyanını" diyerek isyanı, devrim ateşini büyütme çağırısı herkesi. Ardından Denizlerin, Sinanların uğruna yaşamlarını verdiği değerler için ve onların açtığı yoldan yürümenin onuruyla Si-

nan Cemgil'in mezarı başındayken bir kez daha onlara devrim sözü vermeye davet etti anmaya katılanları.

Hep birlikte "İşte geldik alanlara / Alanlarda Kavgalara / Yarınları Kurtarmaya / Yıkacağız bu düzeni / Kuracağız Sosyalizmi / Söz veriyoruz yoldaşlar" denilerek Söz Veriyoruz Marşı söylendi. Anma "Nurhaklarda Yanan Ateş Sönmeyecek" sloganıyla bitirildi.

Akşam ise Taksim'e anma yürüyüşü yapıldı. Pankartlar ve dövizlerin taşındığı yürüyüş boyunca Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'la birlikte THKO savaşçıları olarak mücadele veren Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan ve Kadir Manga anlatıldı. Galatasaray'a gelindiğinde basın açıklaması yapıldı.

"Bugün 31 Mayıs. Mayıs'ın son günü. Bundan 41 yıl önce Mayıs, Haziran'a dönerken Nurhak Dağları'nda Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özdoğan yoldaşlar; faşist devlet tarafından katledildiler" denilerek başlayan açıklamada 12 Mart Askeri Faşist Diktatörlüğü'nün, tekelci kapitalist sistemi içinde bulunduğu bunalımdan kurtarmak için her yerde terör estirdiği ve Denizlerin idamla yargılandıkları hatırlatıldı.

Her yerde gözaltı, işkence ve tutuklama terörünün estirildiği bir süreçte insanın yüreğini avucunun içine alıp, kafasını orta yere koyarak mücadeleyi sürdürmesi için hem cesaret hem de kararlılık istediğini ve THKO'nun yiğit savaşçı ve önderlerinin de bu cesaret ve kararlılığı gösterdikleri vurgulandı. "Onlar; kendilerinden önce yaşamlarını devrim mücadelesine adanmış tüm devrim savaşçılarının anılarını ve güçlerini yüreklerinde biriktiriyor; devrimin uzak bir geleceğin işi olmadığını bilerek mücadele ediyorlardı. Onların inandıkları devrim, soyut bir devrim değildi. Onlar; verdikleri mücadelenin sonunda iktidarı ele geçirebileceklerine inanıyor; siyasi iktidar için mücadele ediyorlardı. ... Devrim onların, Denizlerin, Sinanların kişiliğinde simgeleşmişti. Bugün devrimin nasıl büyüdüğünü hepimiz daha iyi görüyoruz. İsyân ve devrimlerle yerlerimiz sarsılıyor" denilen açıklama "Selam Olsun Nurhaklarda Devrim Ateşini Yakanlara! Nurhaklarda Yanan Devrim Ateşi Sönmeyecek! Anılarını Sonsuza Kadar Yaşatacağız!" denilerek bitirildi.

Basın açıklamasının okunmasının ardından "Sinan, Kadir Ve Alpaslan Yoldaşlar Ölümsüzdür", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Sinan, Kadir, Alpaslan Yaşıyor Leninistler Savaşıyor", "Nurhaklarda Yanan Devrim Ateşi Sönmeyecek" sloganlarıyla eylem sona erdi. □

NURHAK SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR!

İzmir Devrimci Öğrenci Birliği olarak mezar Eski Buca Mezarlığı'nda olan yoldaşımız Alparslan Özdoğan'ı mezarı başında andık.

Nurhak Savaşçılarından olan Alparslan yoldaş anma programımıza Dokuz Eylül Üniversitesi önünde toplanarak başladık ve Mezarlık girişine yürüdük.

Bizden önce anma yapan 78'liler Derneği'nin anmasının sona ermesiyle birlikte bizler de pankartımızı ve flamalarımızı açarak yürüyüşe başladık.

“Nurhak Ateşi Sönmeyecek”, “Nurhak, İsyân, Devrim”, “Yaşasın Devrimci Dayanışma”, “Nurhak Savaşçıları Ölümsüzdür”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür”, “Nurhak'ta Düşene Dövüşene Bin Selâm” sloganlarıyla “Nurhak'ta Yanan Devrim Ateşi Sönmeyecek/Devrimci Öğrenci Birliği” pankartı açarak mezarın başına geçtik.

Anmaya Alparslan Özdoğan, Kadir Manga ve Sinan Cemgil şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşen tüm savaşçıları için saygı duruşuyla başladık. Ardından Devrimci Öğrenci Birliği adına bir konuşma yapıldı ve devrim savaşçılarının unutturulmayacağına ve devrim sözünün gerçekleştirileceğine vurgu yapıldı.

Konuşmanın ardından Pablo Neruda'nın “Yürekte İspanya” şiiri ve Nazım Hikmet'in “Güneşi İçenlerin Türküsü” şiirleri okundu. Eyleme destek veren Gençlik Cephesi'ne teşekkür ederek eylemimize son verdik. Anmamız süresince yanımızda kalarak destek sunan 78'liler Derneği de bizimle birlikte mezarlıktan ayrıldı.

Eylem boyunca geniş güvenlik önlemleri alan polis hem eylem anında hem de sonunda kimlik kontrolü yaparak bizleri yıldırıma çalıştı. Buna rağmen anmamızı başarıyla gerçekleştirdik.

NURHAK SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR!

İzmir Devrimci Öğrenci Birliği

NURHAKLARDA DÜŞENLERİN KAVGA BAYRAĞI ELLERİMİZDE!

Devrimin engellenemez bir biçimde ilerlediği, egemenlerin yok oluşlarını durdurmak için katliamlar, kitlesel tutuklamalar ve savaş hazırlıkları yaptığı bir dönemde devrim için ayağa kalkan halklarımızın ilk önderlerinden Nurhak Savaşçıları; Sinan Cemgil, Alparslan Özdoğan ve Kadir Manga yoldaşları katledilişlerinin 41. yılında anmak için İzmir Devrimci Öğrenci Birliği olarak 27 Mayıs günü bir etkinlik yaptık.

Emeğe Ezgi'nin Adım Deniz parçasının çalınmasıyla başlayan etkinlik, gelen dostların selamlanmasıyla devam etti. Nurhaklarda savaşarak düşen yoldaşlarımız şahsında tüm devrim ve komünizm savaşçıları için saygı duruşu gerçekleştirildi. Daha sonra Devrimci Öğrenci Birliği adına yapılan konuşmada, neden Sinan Cemgil, Alparslan Özdoğan ve Kadir Manga yoldaşları andığımızı anlattık. Bunun bir görev olarak anlaşıldığını, devrimin ve sosyalizmin insanlığın özgürlüğü için bir zorunluluk olduğunu ve emekçilerin, ezilen halkların verdikleri mücadeleyle kapitalizmi yıkmaya yaklaştıkları vurguladık.

DÖB adına yapılan konuşmanın ardından yoldaşlarla ilgili bir sinevizyon gösterisi yapıldı. Pablo Neruda'nın “Yürekte İspanya” adlı şiiri ve Nazım Hikmet'in “Güneşi İçerenlerin Türküsü” isimli şiirlerini yoldaşlarımız müzik eşliğinde okudular. Nazım Hikmet'in “Onlar ki” ve “Akrep Gibisin” şiirlerinden oluşan bir şiir dramatizesi yapıldı. Etkinliğin sonunda 31 Mayıs Perşembe günü yapılacak mezar anmasına çağrıda bulunuldu.

İzmir Devrimci Öğrenci Birliği

DEVİRİM İÇİN ÖLÜMSÜZLEŞENLER ALİBEYKÖY'DE ANILDI

Alibeyköy Pir Sultan Abdal Derneği Kültür Komisyonu, 28 Mayıs günü, “Mayıs Şehitlerini Anıyoruz” adlı bir etkinlik düzenledi.

Ölümsüzleşen savaşçılarla dolu olan bu ayda onları anmak için düzenlenen etkinlikte konuşmacı olarak Hakkı Gerçek yer alırken, Emeğe Ezgi de bir konser verdi.

İlk olarak sahneye gelen Hakkı Gerçek, önce herkesi ölümsüzleşen devrimciler için saygı duruşuna davet etti. “Deniz Gezmiş ve yoldaşları, Mahir Çayan ve yoldaşları, Kemal Pirlar ve yoldaşları düşününce Mayıs ayına neden ‘şehitler ayı’ dediğini anlıyorum” diyen Hakkı Gerçek, aslında sadece Mayıs ayında değil, hemen hemen her ayda bu topraklar üzerinde kadınlar, erkekler, gençler, kadınlar ve yurtseverlerin ölümsüzleştiğini hatırlattı. Ve onları birbirinden ayırmadan “yaşamlarını bilinçli olarak halk için feda edenler”in tümünün birlikte anılması gerektiğini ifade etti. “Şehit” kavramını da sorgulayan Hakkı Gerçek, bunun dini bir kavram olduğunu düşündüğünü anlatarak, ölümsüzleşen savaşçıları için farklı bir kavram

kullanılması gerektiği konusuna değindi. “6 Mayıs Denizler, 18 Mayıs Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler, 14 Mayıs Hasan Ocak, 1 Mayıs M.Akif Dalcı... o kadar çok ölüm var ki... Biz tüm kayıplarımıza aynı oranda sahip çıkacağız” dedi ve o dönemin devrimcilerinin dayanışmalarına, birlikte hareket etmelerine dikkat çekti.

Hakkı Gerçek sözünü bitirdi ve sahneyi Emeğe Ezgi'ye bıraktı. Emeğe Ezgi de Alibeyköy PSAKD'ne ölümsüzleşenleri anmak için böyle bir etkinlik düzenledikleri ve kendilerini bunun bir parçası kıldıkları için teşekkür etti; ardından “Ankara'dan Bir Haber Var” diyerek

Mayıs ayında ölümsüzleşen tüm devrimci önderleri bu parçayla anmış oldular. “Mayıs ayların gülüdür derler. Biz diyoruz ki, katliamlarla doludur bu ay” diyerek “Dönen Dönsün Ben Dönmezem Yolumdan” dedi. Ardından yine katliamlara ve ölümsüzleşenlere dair “Gel Bahar Ol” dediler ve bunu 19 Aralık katliamında ölümsüzleşen Murat Ördemci ve Ölüm Oruçlarında ölümsüzleşen Sibel Sürücü ve Aysun Bozdoğan'a adadıklarını söylediler.

Ard arda parçalarını seslendiren Emeğe Ezgi, 31 Mayıs günü Sinan Cemgil'in ölüm yıldönümünde mezarları başında olacaklarını söyleyerek herkesi anmaya davet etti ve “Nurhak Sana Güneş Doğmaz” şarkısını salondakilerle birlikte söyledi.

Herkesin ilk defa 1 Mayıs günü alanda dinlediği “Adım Deniz” marşı ile veda eden Emeğe Ezgi, katılanları 3 Haziran günü 1 Mayıs Mahallesi Deniz Gezmiş Parkı'nda yapacakları albüm tanıtım konserine davet ederek konseri sonlandırdı. □

AMED TÜYAP'TAN İZLENİMLER

Jı Tüyap A Amedê

Fuar a Pirtûka Tüyap'ê li Amedê berdewam dike. Em jî li ser standa xwe Navenda Hunerê ya Ayışığı disekinin.

Bi piranî ciwanên dibîstanê tên fuarê. Bi pirayî mirov li ser Deniz û rêhevalên wî disekinin. Pirsê serdanê Fuarê li ser pirsgirêka neteweyî, sosyalizm û komünizmê ye û axaftina me jî li ser ev mijaraye. Pirtûka "Gençlik Ne Yapmalı?" di hindirê du rojan de xelasbu û di deste me de nema. Li ser "Halkın Denizi Denizleşen Halkla" jî pir disekinin.

Bi roj heya êvarê denge stranên "Koma Emeğe Ezgi" a albûma navê: "Adım Deniz" qet naqede. Stranên "Seyit Rıza" û "Tekoşerên me" pir balê dikşînin. Mirovên guhdarîya strana "Adım Deniz" dikin, gotinên stranê ji ber dikin. Daxwazîya guhdarîyên Emeğe Ezgi, di albûm a duymîn de pirtir stranên bi Kurdî û stranên govendê ne.

Serdanên fuarê dipirsin "Çima li Amedê Navenda Hunerê ya we tune?" , "Hewceye ku li vir jî cihê we hebe..."

Fuar roj bi roj bi pirtir bi serlêdanan didome...

Rojên Sêyemîn û Çaremîn

Wek her sibe saet di deha deriyê Fuarê tê vekirin. Dema ku derî vedibe; bere denge zaroka durê jî bi dehan zarok li pê hev hindirê fuarê tîjedikin... Rûye zaroka bi kesk û sor û zer boyaxkirî. Mamostayek xwendekarên xwe anî ber stande û got: Win Deniz nasbikin. Ew şoreşgerek mezine. Mamoste û xwendekaran li ber standame wêne kişandin. Em karin bejin zarok renege fuarêne.

Stande me jinik Amerîkî serdanîkir. Havalekî bere bi İngîlîzî axîfî le belî wê bi Kûrdî dixîfî û qet bi tirkî nizanîbu.. Bi rastî em bi ve ewe pir şaşbûn. Ew wênekâr bû û ji bona mirovên Kurd xêzbike hatîye Kurdîstanê. Parlementerê BDP Altan Tan jî ji bo pirtûka xwe îmze bike hat Fuarê. Me jî pirtûka xwe a "Ulusal Soruna Leninist Bakış" diyari wî kir.

Hêviya me roja Şemî û Yekşemê pirtir serlêdanane... Ji nihan ji me re qewet be!

Rojên Pêncemîn û Şêşemîn

Roja şemiyê li gor rojên di nav heftiyêde gelek pirtir serdan hatin fuarê. Hem jimara xwendekarên zanîngehê hem jî kedkaran û karkeran pir bu. Vê candara fuarê xwe li standa me jî xuyadikir. Hema hema heta êvarî stand biskekê jî vala nebu. Gelek albûm a Emeğe Ezgi û pirtûk hatin firotin. Me pirtûk diyari hînk hevalan kîr. Bi piranî tiştên qû di destê me de vê rojê xelasbun. Me roj bi dilşadiyek westan qedand.

Roja yekşemê serê sibehê serdanê fuarê gelek hindik bu. Piştî nîvro jimar a serdanên fuarê gelek zêde bun lê belê bî qet jî ne wek roja şemiyê bu. Saet di heftad bi lîlandin û bi çepikan fuar qediya.

Li vê fuara li Amedê em bi gelek hevalan nasbun. Ne bi tenê gelê Amede ji Merdînê, Çewlige, Wanê, Elihe û Erzînganê jî serdan hatibûn. Jî îro pêve gelek heval û hogirên me li vanda jî hene. Heviya me carek din hîn pirtir û hîn baştir hevdiştina gelê Kûrdîstanîye...Jiyan alimeyê!

Amed Tüyap'tan

Amed'de 3.sü düzenlenen Tüyap Kitap Fuarı'nda, Ayışığı Sanat Merkezi standımızın başındayız.

Liseli gençler fuara yoğun katılım gösteriyorlar. Denizlere büyük ilgi var. Güncel koşulların etkisiyle Denizlerden ulusal soruna, sosyalizme, komünizme kadar bir çok konuda sorularla karşılaşılıyor ve ağırlıklı olarak bu konularda sohbetler gerçekleşiyor. Elimizdeki "Gençlik Ne Yapmalı?" tükendi. "Halkın Denizi Denizleşen Halkla" broşürüne de yoğun ilgi var.

Standımızda sürekli olarak Grup Emeğe Ezgi'nin "Adım Deniz" adlı albümü çalışıyor. "Seyit Rıza" ve "Tekoşerên me" adlı parçalar büyük ilgi görürken, "Adım Deniz" duyanların dilinden düşmüyor. Dinleyenler, Emeğe Ezgi'den ikinci albümlerine daha fazla Kürtçe ezgi ve mutlaka halay koymalarını istiyor.

Sohbetlerimizde "Amed'de neden sanat merkezi yok?", "Mutlaka burada da olmalı" gibi tepkilerle karşılaşılıyor.

Üçüncü ve Dördüncü Günler

Sabahları önce ilköğretim öğrencileri sanki fuarı işgal eder gibi stantlara geliyorlar, kapıların açılmasıyla bir uğultu içeriye kaplıyor. Emeğe Ezgi'nin albümünü çalışıyor ama onu bile bastıran bir ses ve giderek yaklaşıyorlar. Öğretmenleri çocukları zapt edemiyor ama görülmeye değer görüntüler.

Bazı kolejelerin stantlarında çocukların yüzlerini boyuyorlar tabi bolca yeşil kırmızı sarı bulunuyor. Sonra çocuklar bayram şekeri toplar gibi başlıyor stantlardan ücretsiz şeyleri toplamaya. Abla hediye var mı? Abi hediye var mı? Bizim stantta çocuklar en çok küçük not defterlerine ilgi duyuyorlar. Standımızın en şaşırtıcı ziyaretçisi 25 Mayıs Cuma günü geldi. Oldukça uzun boylu, kır saçlı, yabancı olduğu hemen belli olan bir kadın geldi. Biz İngilizce anlaşmaya çalışırken öğrendik ki, Newyorklu ve Türkçe bilmiyor doğal olarak; ama Kürtçe biliyor. Ağaç üzerine Kürt insanların yüzlerini oyacakmış. Yani sanatçymış. Tabi stantta Kürtçe bilenlerimiz Kürtçe konuştu ve gerçekten şaşırtıcı bir tanışma oldu.

Herhalde söylemeye bile gerek yok, Deniz'in posterini gören standa gülümseyerek yaklaşıyor. Deniz ve Che en çok ilgiyi görenler arasında... Bir öğretmen "Çocuklar gelin böyle gelin" dedi ve onlarca çocuğun eli stantta dolaşmaya başladı. Öğretmenleri "bakın çocuklar bunun kim olduğunu biliyor musunuz?" Çocuklar "Kim öğretmenim?" dediler hep bir ağızdan. "Bu Deniz Gezmiş büyük bir devrimci..." Fotoğraf da çektirdiler stantta, çocuklar ve Deniz kucaklaştı sanki...

25 Mayıs Cuma öğleden sonra kitap fuarının yine önemli bir misafiri vardı. BDP milletvekili Altan Tan fuarı geziyordu. Biz de kendisine Yeni Dönem Yayıncılık'tan çıkan "Ulusal Soruna Leninist Bakış" kitabımızı hediye ettik ve fotoğraf çektirdik.

Asıl yoğunluğu Cumartesi-Pazar bekliyoruz. Şimdiden bize kolay gelsin.

Beşinci ve Altıncı Günler

Cumartesi günü ziyaretçi sayısı hafta içi günlerin çok üzerindeydi. Hem Üniversite öğrencileri, hem de işçi ve emekçi sayısında bir artış vardı. Fuarın bu canlılığı standımızda da kendini gösteriyordu. Neredeyse gün boyu stand bir an için bile boş kalmadı. Birçok Emeğe Ezgi albümü ve kitap satıldı. Bunun yanında bazı arkadaşlara kitap hediye ettik. Elimizdekilerin çoğu tükendi. Günü mutlu bir yorgunlukla bitirdik.

Pazar günü sabah saatlerinde ziyaretçi sayısı oldukça azdı. Öğleden sonra ziyaretçi sayısı artmakla beraber Cumartesi günü kadar olmadı. Saat 19.00'da fuar zılgıtlar ve alkışlarla sona erdi.

Amed'teki bu fuarda birçok arkadaşla tanıştık. Sadece Amed halkıyla değil; Mar-din'den, Bingöl'den, Van'dan, Batman'dan ve Erzincan'dan da ziyaretçiler geldi. Bugünden sonra buralarda da birçok arkadaşımız, dostumuz var... Bir dahaki sefere daha çok ve daha iyi bir şekilde Kürdistan halkıyla görüşmek üzere... Yaşam Bizden Yana!

DENİZ GEZMİŞ PARKI'NDA EMEĞE EZGİ İLE

Nazım Hikmet'in ölüm yıldönümü olan 3 Haziran günü, Emeğe Ezgi de Denizlere ithaf ettiği albümleri Adım Deniz'i tanıtıyor.

1 Mayıs Mahallesi'nde Deniz Gezmiş Parkı'nda yapılan etkinlik öğle saatlerinde parkta standların kurulmasıyla başladı. Akşam saatleri yaklaştığında park tam bir festival havasına büründü.

Günün ilk etkinliği Nazım Hikmet Şiiri üzerine şair ve tiyatrocularla yapılan söyleşi idi. Şairler Ruhan Mavruk, Selah Özakın ve Nazım Akarsu, tiyatro sanatçısı Mehmet Esadoğlu ile Nazım'ın şiirleri üzerine sohbet edildi, bol bol Nazım şiirleri okundu.

Ruhan Mavruk Nazım'ın şiirinin yapısına, ses ve temalara dikkat çekti. İlk şiirlerini yazarken aruz vezni kullandığını, ancak şiirinin özgür yapısının hecelerle sınırlandıramadığı için vezni terk ettiğini anlattı. Nazım'ın şiirlerinde en önemli özelliğinin evrenselliği olduğunu söylerken, imgelerini taş-a-toprağa-doğaya-nehre-denize dayandığı için çok güçlü olduğunu söyledi, Güneşi İçenlerin Türküsü'nü örnek verdi.

Mehmet Esadoğlu ise "Burada, Deniz Gezmiş Parkı'nda olmak çok güzel" diyerek girdi konuşmasına ve 1 Mayıs Mahallesi'nin kuruluşunu ve orada ölümsüzleşen devrimci gençleri andı. Sonra Nazım'ın yaşamını anlattı. Gençliğini, etkilendiği-etkilediği şairleri ve Moskova'ya dönüşünü... "Nazım'ın hapisten çıkması ile girmesi bir oluyordu" diyerek askere çağrılmasını ve orada yok edilmek istenmesini anlatarak, Nazım'ın çok sevdiği memleketini terketmek zorunda kalışını; 50'lerden sonra dünyanın dört bir bucağına gittiğini aktardı.

Şair ve fotoğrafçı Selah Özakın ise "şiirle ilgilenen herkesi etkilemiştir Nazım" diyerek Nazım için dünya çapında şairlerin yazdığı şiirlerden oluşan kitabı gösterdi ve Şili'den Fransa'ya, Azerbaycan'dan Macaristan'a, Küba'ya, Bosna Hersek'e, Rusya'ya kadar pek çok şairin Nazım'ı anlatan şiirleri olduğunu söyledi. Ardından Yunan şairi Yannis Ritsos'un "Bir Ad Müzik Ve Evrene Dönüşünce" şiirini okudu.

Nazım Akarsu ise Nazım Hikmet'i kendi dizeleriyle anlattı. "Dostların Arasındayız Güneşin Sofrasındayız. Hoşgeldiniz dostlar, hoşgeldiniz yoldaşlar" diye selamladı önce. Nazım'ın uğruna herşeyini, yaşamını feda ettiği sosyalizmi kendi ülkesinde olmasa da yaşadığını, bu yüzden mutlu öldüğünü söyledi.

Selah Özakın araya girerek bu defa kendi topraklarımızdan bir şiir sundu. Hasan Hüseyin Korkmazgil'le birlikte "Haziran'da Ölmek Zor" dedi.

Nazım Akarsu'nun okuduğu Nazım şiirlerinin ardından Selah Özakın bu kez de kendisinin Nazım için yazdığı şiiri okudu ve "Nazım çağıl çağıl akan bir su" dedi. Ruhan Mavruk da son yazdığı şiirini okuduktan sonra Devrim Tiyatro Atölyesinden iki oyuncu, Nazım Akarsu ile birlikte Nazım şiirleri okudular. Önce "Otobiyografım" dediler, sonra "Nazım Vatan Hainliğine Devam Ediyor Hala", en son da "Vasiyet"i okuyarak şiir etkinliğini sonlandırdılar.

Nazım şiirleri üzerine söyleşi devam ederken, standlar da

kalabalıklaşmıştı. Parkın bir köşesinde DETAK'lı analar gözleme yaparken, bir tarafında sanatçı dostlarımız çocukları boyuyor, ortalığı neşelendiriyorlar, diğer tarafta çocuklar, gençler Deniz Gezmiş'in heykelinin altında kartonlara "Adım Deniz" yazıyorlar.

Saatler 20.00'ye gelirken Emeğe Ezgi Yücel Arzen ile birlikte sahnede konser hazırlıklarını tamamladılar. "Adım Deniz" albümünün genel yayın yönetmeni Songül Yücel herkese "Hoşgeldin" dedikten sonra Deniz, Yusuf, Hüseyin şahsında herkesi ölümsüzleşen devrim savaşçıları için saygı duruşuna davet etti. Ardından tüm çocukları "Adım Deniz" dövizleri ve Deniz Gezmiş resimleri ile sahnenin önüne davet etti.

Bant kaydından "Adım Deniz" parçası çalınırken sahnenin önündeki çocukların coşkusu ve kalabalıklığı, Denizlerin ölmediğini, binlerce kez yeniden doğduğunu kanıtliyordu. Sahneye ilk olarak Emeğe Ezgi'yi ve Ayışığı Sanat Merkezi'ni hiç yalnız bırakmayan Nurettin Güleç ve Mehmet Ekici davet edildi. Nurettin Güleç ve Mehmet Ekici konseri izlemeye gelen emekçi halkı ve gençleri selamlayarak birer parça söylediler.

Patlayan havai fişekler ve maytaplar eşliğinde geldi sahneye Emeğe Ezgi. Ve beklendiği gibi albümün ilk çıkış parçası olan "Adım Deniz" marşını söylediler coşku ile. Ard arda albümde yer alan parçalarını seslendiren Emeğe Ezgi, zindan savaşlarında ölümsüzleşen yoldaşlarından Hrant Dink'e kadar herkesi türküler ve marşlarla selamladılar. Ve Emeğe Ezgi'nin bir de sürprizi vardı. Ülkelerimiz zindanlarında yaşanan baskıları en iyi anlatan öykülerden biri olan "Kamber Ateş Nasılsın" Yücel Arzen'in bestesi ile albümde yerini almıştı. Ve sahneye "Kamber Ateş" çağrıldı. 12 Eylül zindanlarında tüm tutsaklara yapılan işkencelerin yanı sıra Kürt tutsaklara ve ailelerine ayrıca yapılan "Kürtçe konuşmama" saldırısının canlı tanığı, yaşadıkları kaptaplara, şiirlere, filmlere konu olmuş Kamber Ateş o dönem yaşadıklarını anlattı. Ve "annem hala tek kelime Türkçe bilmiyor" dedi. Herkese duygulu anlar yaşatan Kamber Ateş'in türküsünü söyledi Emeğe Ezgi.

Albümün yapımında çok önemli rol oynayan müzisyen Yücel Arzen ve grubu ses olarak eğiten yetiştiren Kaan Erten sahneye davet edildi ve emeklerinden dolayı teşekkür edildi.

Sahnede piyanosu ile yer alan Yücel Arzen, Emeğe Ezgi'ye eşlik ediyordu. "Haziran'da Ölenler"e dair şiirler de okuyan Yücel Arzen, bu şiirler üzerine yaptığı parçaları da söylerken, Emeğe Ezgi ona vokal yaptı, bunlardan biri de Ahmet Arif'e aitti.

Sahnede halay parçaları, marşlar, türküler ard arda geliyordu. Binlerce kişinin izlediği konserde gençler ön safları doldurmuş, zafer işaretleri ile halaylarla parçalara eşlik ederken, sahne önündeki çocuklar da "Adım Deniz" dövizlerini ellerinden bırakmıyordu. "Söz Veriyoruz" Marşı ile sosyalizmi kurmak için binlerle birlikte söz verilirken, konser yeniden "Adım Deniz" marşı ile gece geç saatlerde bitirildi. □

31 Mayıs Karacaahmet

31 Mayıs Galatasaray

31 Mayıs Buca

“ADIM DENİZ” Emeğe Ezgi

